

DUSNIEUWS

voor autonomie
en basisdemocratie

Dusnieuws is een uitgave van het anarchistische collectief Eurodusnie uit Leiden. Nummer 38, november-december 2002

DE VIRTUELE VOLKSSTEM

Je ziet 'm her en der weer voorbij komen, de zeepkist; zelfs in Buitenhof, het op-en-top voor gezagsdragers geregisseerde podium. De laatste tijd is altijd wel eventjes tijd ingeruimd voor de mening van een gewone man met een gewone mening ergens in een gewone winkelstraat.

Sinds de Fortuyn-explosie probeert men kennelijk met alle macht voeling met het volk te houden. De nieuwsboeren, die zich eerst in innige verstrengeling rond de machtscentra posteerden, storten zich nu, bang om ook maar iets te missen, massaal op de nieuwe, beloftevolle nieuwswaard van de-gewone-man-op-straat-in-de-volkswijk. Verslaggevers hollen elkaar omver in hun jacht op de stem van de gewone man, sfeerreportages in volksbuurten zijn niet meer aan te slepen. Volksfeerproevers worden als het ware als thermometers in het zompige donkere hol van het volk gestoken. SBS6 registreert elke lokale donderscheet in het provinciale hart van Nederland en is mateloos populair, zo populair dat het NOS-journaal er zijn deftige nieuwsbeleid op heeft aangepast. Lekker emotioneel meeleven in reality-soap nieuws, met mensen waarmee je je tenminste kunt identificeren.

De redacties van de Nederlandse media hangen nu vol met beschrijvingen van het archetype van de gewone-man-in-winkelstraat-of-in-volkswijk en tips voor benadering (Trek wel iets eenvoudigs aan als je je in een volkswijk postleert!). Na jarenlang slaafs rond enkele geprivilegieerde nieuwsvoorzieners te hebben rondgehangen, smekend om een snel in gelikte kop om te zetten quote, is dit gelukkig weer eens wat anders. Geen geduw en getrek om informatie te verkrijgen; de gewone man is overal in overvloed te vinden in

elke vorm en smaak, heeft altijd het hart op de tong en zijn eertijde woordje klaar en is vanwege zijn veelzijdigheid gemakkelijk plooibaar om het gewenste geluid uit voort te brengen. En - natuurlijk ook heel nuttig - je hoeft maar één

archetype voor je camera te slepen om 16 miljoen vliegen in één klap te slaan!

Eigenlijk is iedereen tevreden. De gewone man voelt zich eindelijk opgemerkt. Na jarenlange verwaarlozing door het arrogante 'Den Haag' wordt hij eindelijk weer serieus genomen. Dag na dag ziet hij zichzelf op de kijkbuis voorbijkomen in diverse lokale gedaanten en in de diverse stemmingspelingen die onder enkele van zijn zorgvuldig uitgekozen lotgenoten zijn

BERLUSCONI ZIET OVERAL 'SUBVERSIVITEIT' REPRESSIE IN ZUID-ITALIË

De omvang van de globaliseringsbeweging in Italië begint justitie kennelijk op de zenuwen te werken: ruim een week na het drukbezochte Europees Sociaal Forum in Florence werden 13 mensen uit de linkse beweging in Italië van hun bed gelicht en mee naar de gevangenis genomen. Beschuldiging: het vormen van een "uitgebreid en gevaarlijk subversief netwerk".

In totaal werden in de nacht van 15 op 16 november 19 activisten gevangen gezet in en rond Napels: 11 mannen werden overgebracht naar de gevangenis van Trani; twee vrouwen naar de gevangenis in Latina, en zes mensen kregen huisarrest. Nog 23 andere mensen kregen te horen dat er tegen hen een justitieel onderzoek werd ingesteld. De invallen werden uitgevoerd door een speciale afdeling van de carabinieri, de Raggruppamento Operazioni Speciali (ROS). Leden van deze afdeling van de militaire politie vielen gemaskerd de huizen van de activisten binnen en namen tevens computers, videobanden, cd's en documenten in beslag. De activisten die in de gevangenis werden gezet verdwenen aanvankelijk in een isoleercel zonder contact met een advocaat; later werden ze overgeplaatst naar gewone cellen. Ook bij de Universiteit van Cosenza vond een inval plaats, waarbij

verschillende onderzoekersmedewerkers werden opgepakt.

De arrestanten zijn allen verbonden aan het "no global" netwerk, een wijdvertakt netwerk van "anti-globalisten" in Italië. Verder gaat het om mensen van de organisatie COBAS, een basiscomité van burgerlijke ongehoorzaamheid, en het zuiditaliaanse netwerk "Rete del sud ribelle". De bekendste arrestant is Francesco Caruso, spijfiguur in Napels van de "disobbedienti" beweging. Ook gearresteerd werd Anna Curcio, als radiojournaliste werkzaam bij radio GAP, die tijdens de G8 top van 2001 in Genua verslag deed van de protesten.

De aanhoudingen zijn verricht op basis van een bijna duizend pagina's dik rapport opgesteld door de ROS,

Gratis dankzij
DONATIES!

gehouden. Hij krijgt zekerheid nu hij elke dag ziet en leest wat hij geacht wordt te menen. En politici blijken tegenwoordig ook zo begripvol op de stem van het volk te reageren. De gewone man lijkt wel haast echte invloed te hebben op hun agenda.

Voor belangrijke elitebesluiten zien we dus het voor ons gevonden archetype voor de microfoon verklaren wat wij 16 miljoenen eigenlijk vinden. Of we lezen in de krant wat de virtuele volksstem in een peiling heeft gezegd (zoals een privaatsgefinancierde Amerikaanse denktank ons via de media meedeelde een dag voor het Tweede Kamerdebat over eventuele steun aan de oorlog tegen Irak). En als de virtuele volksstem die ons wordt voorgeschoteld, ook nog eens blijkt te kloppen met het genomen elitebesluit, dan krijgen we het gevoel er echt toe te doen.

Ook de politici zijn dus heel blij met deze virtuele volksstem. Geen gedonder van werkelijke beslissingsinvloed en de gewone man voelt zich nog serieus betrokken bij besluitvorming ook. En niet te vergeten: het levert uiterst nuttige informatie op over de resonantie van hun propaganda en kretologie in de tendensen van het volk.

Nee, dit kan zelfs verkocht worden als democratie in zuiverste vorm waarbij alleen de marktplaats is ingeruild voor het beeldscherm. Je hoort de volle onderbuikjes van onze zakenlui-politici al rommelen: "Volksnieuws, goed nieuws!"

Ernst Naber

waar anderhalf jaar aan is gewerkt. De arrestaties komen dus zeker niet uit de lucht vallen; ze zijn lang en zorgvuldig voorbereid. Zo zouden er sinds 'Genua' 40.000 emails zijn onderschept binnen het 'no global' netwerk. Opvallend is dat de rechtbanken in Genua, Napels en Turijn, die als eersten het rapport kregen voorgelegd, verklaarden dat het geen basis vormde voor vervolging. Pas de vierde rechtbank die door ROS werd benaderd, die van Cosenza, besloot dat het rapport goede mogelijkheden voor vervolging van een reeks 'verdachten' bood.

»» LEES VERDER OP PAGINA 4 »»

INHOUD DUSNIEUWS #38:

- ESF IN FLORENCE: EEN PALET VAN TEVREDENHEID
- SUBVERSIVITEIT EN REPRESSIE IN ZUID-ITALIË
- DEMONEN, HEILIGEN EN NIHILISME
- "HUWELIJSIDEOLOGIE, OOK EEN NUTTIG INSTRUMENT VOOR KAPITALISME"
- "DOGMATISCHE KRITIEK HEEFT AFGEDAAN"
- ANTI-WTO NIEUWS
- HET COLLECTIEVE EXPERIMENT EN IK

DUSNIEUWS WORDT UITGEGEVEN DOOR
ANARCHISTISCH COLLECTIEF EURODUSNIE

HOOFDKANTOOR EURODUSNIE

BOERHAAVELAAN 345, GEOPEND OP DONDERDAG
EN VRIJDAG VAN 14.00 - 17.00 UUR EN
ZATERDAG VAN 11.00 - 17.00 UUR.

Homepage: [HTTP://EURODUSNIE.NL](http://eurodusnie.nl)

PROJECTEN:

WEGGEFENWINKEL, HOOGLANDSEKERGRACHT 4,
GEOPEND OP DONDERDAG EN VRIJDAG VAN 14.00 TOT
17.00 UUR EN ZATERDAG VAN 11.00 TOT 17.00 UUR.
TELEFOON: 071 5136955
EMAIL: WEGGEFENWINKEL@SQUAT.NET

EETCAFE LAS VEGAS, KOPPENHINKSTEEG 2B EN 2C,
OPEN OP WOENSDAG VAN 18.00 TO 20.00 UUR
TELEFOON: 071 5136955
HET ZATERDAGCAFE IN LAS VEGAS IS GEOPEND VAN
12.00 TOT 17.00

INFOWINKEL EN VOEDSELCOÖPERATIE TEGENGIF,
GEOPEND OP WOENSDAG VAN 18.00 TOT 20.30 EN
ZATERDAG VAN 14.00 TOT 17.00, KOPPENHINKSTEEG
2C. TELEFOON: 071 5136955

REDACTIE DUSNIEUWS:

POSTBUS 2228
2301 CE LEIDEN
TEL/FAX: (071) 5173019
E-MAIL: EURODUSNIE@SQUAT.NET
GIRO-NR: 3184679 EURODUSNIE - DUSNIEUWS
POSTBUS 2228, LEIDEN.
O.V.V. DUSNIEUWS

DEADLINE VOLGENDE DUSNIEUWS: 8 JANUARI 2003

DRUKKERIJ: MOSTERT & VAN ONDEREN!
LANGEGRACHT 61, 2312 NW LEIDEN
OPLAG: 750 STUKS

ABONNEMENTEN: DUSNIEUWS IS EN BLIJFT GRATIS.
VOOR DE PRODUCTIE VAN HET BLAD ZIJN WIJ
ECHTER AFHANKELIJK VAN DONATEURS.

WANNEER JE DUSNIEUWS WILT ONTVANGEN
SCHRIJF JE EEN BRIEFJE OF MAILTJE AAN DE
REDACTIE. WANNEER JE GRATIS ABONNEE WILT
WORDEN KUNNEN WE ECHTER NIET GARANDEREN
DAT JE DUSNIEUWS IEDERE KEER OOK ZULT
ONTVANGEN. WIJ DOEN ONZE BEST MAAR DE
POSTBEZORGERS GOOIEN NOG WEL EENS ROET IN
HET ETEN.

WANNEER JE ZEKER WILT ZIJN DAT JE DUSNIEUWS
ONTVANGT, STORT DAN A.J.B. MINSTENS 12 EURO
OP DE DUSNIEUWSREKENING EN VERGEET NIET JE
NAAM EN ADRES TE VERMELDEN.

LAAT A.J.B. IN ALLE GEVALLEN WETEN HOEVEEL
EXEMPLAREN JE WIL ONTVANGEN. WIJ HOPEN DAT
JE EXTRA EXEMPLAREN OP OPENBARE PLAATSEN
NEERLEGT.

JE KUNT DUSNIEUWS OOK VINDEN IN DE MEESTE
ALTERNATIEVE BOEKWINKELS EN POLITIEKE
INFORMATIECENTRA. JE KUNT JE TENSLOTTE OOK
OP DE EVENEENS GRATIS DIGITALE VERSIE
ABONNEREN. STUUR ONS HIERVOOR EEN MAILTJE.

DE REDAKTIE HEEFT ALTIJD INTERESSE IN
INGEZONDEN ARTIKELLEN MAAR BEHOUDT ZICH HET
RECHT VOOR DEZE AL DAN NIET TE PLAATSEN OF
ZONODIG TE REDIGEREN.

ALLE ARTIKELLEN IN DUSNIEUWS WORDEN
GESCHREVEN OP PERSOONLIJKE TITEL. DUSNIEUWS
IS COPYRIGHT-VRIJ DUS NEEM OVER WAT JE WILT...

INTERN NRETN

Wat moet je nu schrijven in een intern als er op
dat gebied eigenlijk niet iets te melden valt?
Goede vraag, edoch lastig beantwoordbaar; vooral
als je de auteur van die intern bent. Misschien
moeten we voor deze keer dan een frivool stukje
ophoesten. Maar de juiste stemming daartoe
ontbreekt op dit moment, om onnoembare
redenen.

Maar over de piepjonge vrijplaats 'Anita,' in het
voormalige jongerencentrum het 'Stathuys' kan
natuurlijk wel wat worden gezegd. 'Collega
vrijplaatsen' als het onderwerp van een stevig
partijje borrelpraat kan geen kwaad; overigens
zijn enkele van die Anita mensen ook werkzaam bij
Eurodusnie. Vrijplaats Anita is een collectief van
mensen die het onwenselijk vinden dat er nog
steeds geen nieuw jongerencentrum is opgezet in
Leiden en heeft het heft zelf in handen genomen.
Zij hebben dat pand om die reden gekraakt.

Dat de gemeente Leiden daar op zijn zachtst
gezegd verre van blij mee is kan ons
vanzelfsprekend niet verbazen. De huidige
eigenaar van het 'Stathuys,' de Leidse Welzijns
Organisatie (LWO) is er ook niet zo blij mee.
Ja, in feite is het maar een enkel onderdeel van
een ruimer vooropgezet plan: Eurodusnie doet aan
politiek, expansiepolitiek welteverstaan. Dat is
eigenlijk een wat duur woord voor iets heel simpels
maar ook erg brutaal. Eurodusnie wil stadje
veroveren! Dat weet ook de gemeente en die wil
met dat als achterliggende gedachte de piepjonge
vrijplaats Anita zo snel mogelijk ontruimd krijgen.
Het publieke argument is dat er 'asbestgevaar' in
het desbetreffende pand zit. Dat zit er al heel
lang. Toen dat pand draaide als een
scholierencentrum onder de naam het "Breehuys"
was de aanwezigheid van asbest al ruimschoots
bekend. Als we wat specifiekier zijn komt het er op
neer dat er in die dagen nog muren waren met
bloot asbest. Je had er direct zicht op zullen we
maar zeggen. Heeft er iemand onder de lezers wel
eens gebiologeerd gekeken naar zo'n fraaie
asbestplaat? Als je bedenkt wat een paniek het
woord 'asbest' tweeweg kan brengen moet je je
eigenlijk toch ook afvragen waarom die paniek
ontbrak toen dat pand nog het "Breehuys" was. Dat
hele asbestverhaal is kortweg gezegd een
malicieuze onzinnigheid. Maar hij gaat er in als

zoete koek bij het zogeheten onbevangen publiek.
De gemeente krijgt voor haar ontruimings-
voornemens en de daartoe aangehaalde
argumenten een podium aangeboden van het
kritiekloze Leidsch Dagblad. Daar borrelen
woorden op die de suggestie wekken dat de
gemeente zich bekommert om de gezondheid en
het welzijn van de krakers in dat pand aan de
Breestraat. Veelzeggend symptomatisch voor de
onbestaanbare hypocrisie van de gemeente Leiden.
Die zal zich bekommeren om de gezondheid en
welzijn van... van wie eigenlijk? In 1999 werd het
pand wegens het zogeheten 'acute asbestgevaar'
met onmiddellijke ingang gesloten. Het 'Breehuys,'
later verworpen tot jongerencentrum 'het
Stathuys', ging toen ter ziele. Van enig initiatief
van de Leidse Welzijns Organisatie (LWO) voor een
nieuw op te starten jongerencentrum is geen
sprake, de gemeente Leiden waagt zich er ook al
niet aan. Maar er komt daaromtrent wat
verheldering opzetten als je weet dat ertussen de
LWO en de gemeente al vergevorderde
onderhandelingen zijn over het 'Stathuys.' De

gemeente Leiden wil het gaan kopen van de LWO,
deze wil namelijk tot verkoop overgaan omdat ze
met geldgebrek kampt. De gemeente Leiden is van
zins na aankoop ter bevordering van gezondheid en
welzijn in de stad het pand te gaan laten
verbouwen tot een complex van winkels en luxe
appartementen. Zo zien we maar weer welks een
onthutsend creatieve geesten in het Leidse college
van burgermeester en wethouders vertoeven. In
alle steden domineert deze bestuurlijke teneur,
een onvermijdelijk uitvloeisel van de
middelmaticiteit. Er is een storm van
zelfinitiatieven en ware creativiteit van node,
willen we voorkomen dat alle menselijke evolutie
daardoor teniet wordt gedaan. Wie weet krijgt dit
verhaal een vervolg in de volgende intern. En dan
zijn er toch nog wat dingen over Eurodusnie zelf te
schrijven.

Op 21 december is er, onder voorbehoud, in
Vrijplaats Boerhaavelaan een avond over Argentinië
met onder meer eten, informatie en muziek.
Op 10 januari is er een thema avond over Leiden's
bekendste activist, Marinus van der Lubbe. 10
januari is de sterfdag van Marinus.

NAAR DE ACTIVISTENSCHOOL

7 DECEMBER: TRAINING VOOR ACTIVISTEN IN ACU UTRECHT

Actievoeren is geen vak, je kunt er nergens een
diploma voor krijgen maar toch kun je het leren.
De Activisten School organiseert een speedcursus
actievoeren voor beginners in Utrecht op 7
december.
Leslokaal wordt ACU, Voorstraat 71 te Utrecht.
Deelname is gratis. Zaal open om 10:30, de cursus
begint om 11:00 uur en duurt de hele dag.

Veel activisten hebben de fijne kneepjes 'op straat'
' geleerd. Door fouten te maken, te kijken hoe
anderen het deden en zelf aan te klooiën. Jammer,
want daardoor maken veel beginnende activisten
de zelfde moeilijkheden door. Dat kan anders. Een
paar 'oude rotten' en een paar 'groentjes'
betrokken bij actiegroepen als GroenFront!,
Infocentrum Wageningen, andersglobalisten en
dierenrechtenactivisten hebben daarom de handen
in elkaar geslagen om een heuse 'activistenschool'
op te starten. Het doel van deze Activisten School
is om beginnende activisten een eindje op weg te
helpen en te laten zien wat er allemaal mogelijk is
middels algemene trainingsdagen, maar ook om

actiegroepen of groepen activisten trainingen op
maat te geven en op bepaalde vaardigheden of
technieken dieper in te gaan. Je kunt daarbij
denken aan workshops over het maken van lock-
ons, werken met basisgroepen, omgaan met de
pers en hoe bezet ik een gebouw. We hopen
binnenkort een website in de lucht te hebben die
het complete aanbod weergeeft.

Het lesprogramma voor 7 december zal ondermeer
gaan over het maken van publiciteit, symbolische
acties, hoe haal je de media, demonstreren en het
organiseren van een demonstratie, bezettingen en
blokkades, boomhutten en lock-ons, wat gebeurt
er als je gearresteerd wordt, inlichtingendiensten
en strategie.

Voor broodjes, koffie en thee wordt gezorgd.

Meer informatie op
aktivistenschool@infocentrumwageningen.nl

EUROPEES SOCIAAL FORUM IN FLORENCE

EEN PALET VAN TEVREDENHEID

Het Europees Sociaal Forum (ESF) zit er op. Tienduizenden deelnemers aan het forum en meer dan vijfhonderdduizend demonstranten op de afsluitende anti- oorlogsdemonstratie. In de media werden de andersglobalisten in de weken voorafgaande aan het ESF neergezet als een bende beeldenstormers, die het hadden voorzien op de kunstwerken van Florence. De stad zou veranderen in een rokende puinhoop, zo werd voorspeld. Het ESF verliep echter zonder noemenswaardige incidenten of het moet zijn dat aan de grens een onbekend aantal mensen willekeurig de toegang tot het land werd ontzegd. Het mag dan ook geen verrassing zijn dat de organisatie van het ESF dik tevreden was.

De tevredenheid werd echter niet door iedereen gedeeld. Zo verscheen, in de dagen na het forum, menig nabeschouwing waarin ESF (1) bezoekers zich beklagden over het verloop van, wat in veel media werd omschreven als, Europa's belangrijkste andersglobalisten bijeenkomst.

De kritiek richt zich zowel op de manier waarop het forum was voorbereid als op de politieke inhoud van de debatten. Een deel spitte zich toe op de aanwezigheid van politieke partijen binnen de organisatie van het ESF. Met name sociaal democratische en klein linkse ('wanne be') partijen speelden binnen het ESF een grote rol. Zo was de Italiaanse Partij voor Communistische Herstichting één van de belangrijkste organisatoren van het ESF, terwijl de Toscaanse afdeling van de Italiaanse Partij voor Democratisch Links (PDS) zich als belangrijkste financier had opgeworpen.

Hoewel in de debatten officieel geen politici mochten deelnemen zorgde de sprekerskeuze en de wijze waarop de debatten waren georganiseerd er voor dat discussies binnen de parlementaire marges bleven. Filke, die samen met haar collegae van A Seed Europe (Action for Solidarity, Equality, Environment and Diversity) naar het ESF waren afgereisd, stoorde zich erg aan de dominante positie die 'autoritaire socialistische en communistische groepen' in het programma van het forum was toebedeeld.

De sprekers en sprekerssters in de debatten waren grotendeels bekende 'grote namen', beroepsactivisten uit kleine linkse partijtjes en het NGO wereldje. De door Filke leuk gevonden programma onderdelen vonden op locaties plaats ver buiten het stadscentrum en stonden soms niet eens op de door de ESF organisatie uitgedeelde kaart. Ook de opzet van de discussies stoorde haar. Deze was hiërarchisch doordat de aanwezigen duidelijk waren verdeeld in enkele 'sprekers' en veel passieve toehoorders. Het publiek kreeg namelijk pas achteraf de gelegenheid in maximaal drie minuten aan 'het debat' deel te nemen. Waar de analyses vaak nog wel klopten werd er voor oplossingen voortdurend gekeken naar parlementaire wegen, naar manieren de parlementaire politiek te beïnvloeden. Ontmanteling van de staat en basisdemocratische zelforganisatie vielen duidelijk buiten de discussiemarge.

Ook op de door de overheid gefinancierde, en internationaal opererende, Niet Gouvernemente Organisations (NGO's) werd stevige kritiek geleverd. De NGO's hebben vuile handen, zo wordt gesteld. NGO's zijn over het algemeen zowel financieel als politiek afhankelijkheid van (het in stand houden van) de kapitalistische staat. Daarbij gaat het veelal om uitermate hiërarchische organisaties die namens niemand anders spreken dan zichzelf. Het zijn de staten die hun een plaats aan de tafel van de macht geven, niemand anders.

De financiering van het ESF was ook onderhevig aan kritiek. De Italiaanse Partij voor Democratisch Links (PDS), die net als haar Europese evenknieën een onvervalste neoliberale agenda hanteert doneerde honderdduizenden Euro's aan de ESF organisatie, waarvan het meeste opging aan het beschikbaar stellen van gebouwen. Waar de rest van het geld vandaan kwam is onduidelijk, waarmee we aankomen bij een ander kritiekpunt namelijk het ontbreken van een transparante organisatiestructuur. De inspraakmomenten die er waren, zoals voorbereidingsbijeenkomsten in Wenen en Thessaloniki werden door velen toch vooral gezien als uiterlijk vertoon waarachter een hiërarchische en gesloten besluitvormingstructuur schuil gaat.

Het forum zegt een horizontale samenkomst te zijn van buitenparlementaire, sociale bewegingen maar die bewering lijkt weinig te maken te hebben met de werkelijkheid. Woorden zoals *andersglobalisme* en *multitude* zijn bij het ESF niet veel meer dan trendy woorden waarachter een oud linkse, autoritaire politiek schuilt. Het forum blijkt, net als haar wereldse zusterorganisatie WSF, niet veel meer te zijn dan het zoveelste platform, waar parlementair links zich groepeerd in haar eeuwige zoektocht naar legitimatie en macht. En een zoektocht is het, want na de val van de muur en de totale uitverkoop van de sociaal-democratie heeft parlementair links zo'n beetje al haar krediet en geloofwaardigheid verloren.

Sommigen waarschuwen zelfs voor de gevaren van projecten zoals het ESF en WSF. Zij stellen dat de hergroepering van "progressieve krachten" grote kans heeft te eindigen in 'neocorporatisme', oftewel een monsterverbond tussen het multinationale bedrijfsleven, NGO's en nationale overheden. Zij zeggen

gekscherend dat het ESF moet worden afgeschaft omdat het, net als bijv. de Wereldhandelsorganisatie, niet kan worden hervormd. Dat lijkt misschien overdreven, maar helemaal gek is de gedachte niet. Multinationale bedrijfsleven, NGO's en nationale overheden hebben er immers belang bij dat de kapitalistische parlementaire status-quo gehandhaafd blijft en dat betekent toch dat ze er gezamenlijk uit moeten komen. Aan het multinationale bedrijfsleven zal het in ieder geval niet liggen. Het inmiddels met een NGO status beloofde World Economic Forum (WEF)(2) is zelfs opgericht met het doel de maatschappelijk elites bij elkaar te brengen om samen de staat van de wereld te verbeteren en heeft de mond vol van *civil society* en *corporate responsibility*.

De actie-expositiebus van het Autonoom Centrum voor de ingang van het ESF

Het Amsterdamse Autonoom Centrum was ook in Florence aanwezig, maar had van tevoren besloten zich zowel politiek als fysiek tegenover het forum te manifesteren. Dit deed men door voor de ingang van het ESF terrein een meegebrachte 'expositiebus' te parkeren en provocerende "Che Laden" posters uit te delen. Vincent van het Autonoom Centrum denkt dat vooral de massaal aanwezige linkse partijen garen spinnen bij een massale bijeenkomst als het ESF. Ondanks dat overweegt het AC, samen met andere radicaal linkse organisaties, bij het volgende ESF (in Parijs) een poging te wagen bij de debatten 'in te breken'. Dit jaar ontbrak radicaal links bij het ESF, waardoor een pleidooi voor open grenzen en tégen de nationale verzorgingsstaat (typische radicaal linkse standpunten) bijvoorbeeld nagenoeg ongehoord bleef.

De kritiek op het ESF is blijikbaar aan het Nederlandse platform *de Wereld is niet te koop* (3) niet besteed. Het platform was met enkele bussen afgereisd naar Florence. In een onlangs in het Friesch dagblad verschenen opiniestuk waren platformleden Peyman Jafari en Remco van Broekhoven vol lof over het verloop van het forum. Het ESF noemen zij "een mijlpaal in de ontwikkeling van de beweging tegen de neoliberale globalisering", waarbinnen je een "fantastische diversiteit" kunt vinden en "een pallet van verschillende groepen" aantreft. Tja, het is maar hoe je er tegenaan kijkt...

Marco

NOTEN:

- (1) Website ESF: <http://www.fse-esf.org>
- (2) Lees ook: "Het circus van de macht: World Economic Forum [jan. 2000]" <http://squaat.net/eurodusnie/articles/dusnieuws/2000/wef2000.htm>

De aanklachten tegen de arrestanten, zoals te lezen in Italiaanse kranten, zijn "politieke samenzwering om het werk van de regering te verstoren", "het uitoefenen van subversieve propaganda" en "gewelddadig de economische orde omver willen gooien". Het feit dat mensen zich verenigen binnen een "politieke samenzwering" en propaganda maken voor de ondermijning van de economische orde is al voldoende voor beschuldiging; feitelijke misdaden hoeven niet te zijn gepleegd. De juridische basis voor de arrestaties is het beruchte Italiaanse wetsartikel 270. Het lijkt erop dat er een zeer ruime interpretatie is gehanteerd in deze zaak, waarbij propaganda maken voor het ondermijnen van de economische orde al beschouwd wordt als een zwaar strafbaar feit. (1)

De wetsartikelen 270 en 270bis zijn opgesteld in 1930 door Alfredo Rocco, adviseur van Mussolini en auteur van "De politieke doctrine van het fascisme". Rocco was een van de belangrijkste ideologische grondleggers van het fascisme in Italië. De letterlijke tekst van artikel 270 laat zien dat het primair tegen communisten was gericht:

"Een ieder, die op staatsterritorium verenigingen opricht, organiseert of leidt, die erop gericht zijn, met geweld de dictatuur van één sociale klasse boven de andere te bewerkstelligen, met andere woorden, een sociale klasse met geweld uit te schakelen, of, hoe dan ook, de door de staat ingestelde sociaal-economische orde met geweld te ontwrichten, wordt met een gevangenisstraf van vijf tot tien jaar bestraft. Dezelfde straf komt een ieder toe, die op staatsterritorium verenigingen opricht, ondersteunt, organiseert of leidt, die het doel nastreven met geweld de politieke en wettelijke orde van de maatschappij uit te schakelen. Een ieder, die aan zulke organisaties deelneemt, wordt bestraft met een gevangenisstraf van een tot drie jaar. De straffen worden verhoogd voor diegenen die betreffende verenigingen, onder valse naam of geveinsd, opnieuw oprichten."

Het onderzoeksrapport suggereert verbanden tussen de gearresteerde activisten en gewapende politieke strijd. Zo zou het netwerk "Rete del sud ribelle" een criminele, subversieve vereniging zijn, "waarvan de uitgangspunten overeenkomen met de door de Rode Brigades (2) gepropageerde gewelddadige antidemocratische strijd". Ook het feit dat de gearresteerde Anna Curcio werkzaam is bij radio GAP is aanleiding in het rapport om een link te maken met geweld in het verleden: het was de naam voor een groepering opgericht door de (inmiddels overleden) Giangiacomo Feltrinelli (3). De benaming "GAP" - letterlijk "partizanen actiegroep" - werd echter ook door verzetsgroepen tegen het fascisme in Italië gebruikt. Verder zou één van de gearresteerden banden hebben met de oprichter van de Rode Brigades, Roberto Curcio, en contacten onderhouden met de van aanslagen verdachte Italiaan Oreste Schalzzone, die in ballingschap in Parijs woont.

Het ideeëngoed en de praktijk van de "no-global" beweging in Italië staat echter mijlenver af van dat van de gestaalde kaders van de Rode Brigades. Toen in maart van dit jaar de ambtenaar Marco Biagi (4) om het leven kwam door een aanslag (vrijwel zeker) van de Rode Brigades, nam de "no-global" beweging, de gearresteerde Francesco Caruso voorop, hier uitdrukkelijk afstand van. Alleen al het taalgebruik van de verklaring van Rode Brigades na de aanslag (deze was gericht tegen "het antiproletarische en contrarevolutionaire project voor een neocorporatistische sociaal-economische hermodellering van de staat") geeft aan dat het hier om een beweging gaat met een wezenlijk verschillend karakter.

De arrestaties geven aan dat de omvang en de brede basis die de "no-global" beweging in Italië heeft bereikt, de autoriteiten ernstig verontrust. De beweging weet, samen met linkse vakbonden in Italië,

honderdduizenden mensen op te been te brengen tegen de regering Berlusconi; de opkomst bij de protesten in Genua was één van de grootste in de geschiedenis van de "anti-globaliseringsbeweging", net als de opkomst bij het onlangs gehouden Europees Sociaal Forum. Ook het feit dat iemand als Francesco Caruso openlijk pleit voor solidariteit met de Fiat werknemers, die massaal aanwezig waren op de slotdemonstratie van het ESF, moet de autoriteiten niet lekker zitten. Het is natuurlijk geen toeval dat deze arrestaties net na het ESF komen: hadden ze ervoor plaatsgevonden, dan was deze conferentie waarschijnlijk minder vreedzaam verlopen.

Protest tegen de arrestaties kwam uiteraard van sympathisanten uit de beweging zelf, zoals de in Italië bekende Luca Casarini, die spreekt van een doelbewuste criminalisering van de beweging. Maar ook gematigde politici, geestelijken, journalisten en academici spraken zich fel uit tegen de arrestatiegolf onder activisten. Zelfs de neo-fascist Umberto Bossi sprak er zijn afkeer over uit. Ook verdacht is het feit dat opmerkelijk veel protest komt van de regering Berlusconi. Het lijkt erop dat Berlusconi de nu ontstane kritiek op de rechterlijke

macht voor zijn eigen karretje wil spannen; de man zit zelf immers tot aan zijn oren in de aanklachten wegens corruptie en valsheid in geschrifte. De huidige kritiek op de rechterlijke macht in Italië komt hem dus wel goed uit. Berlusconi heeft begin november een wet laten aannemen waarin mensen een andere onderzoeksrechter voor hun zaak kunnen aanvragen als er een "redelijke verdenking" bestaat dat deze rechter bevooroordeeld is. (5)

De enige reden waarom hij met deze wet is gekomen is om er de zaken die tegen hem lopen mee te laten verjaren. Dat is hem al gelukt met de zaak die tegen hem liep wegens valsheid in geschrifte bij AC Milan. De opportunistische houding van Berlusconi blijkt ook uit diens plotselinge ondersteuning van Adriano Sofri, voormalig leider van het radicaal-linkse *Lotta Continua*, die overigens vanuit zijn cel columns schrijft die in grote kranten worden gepubliceerd. Sofri zit 22 jaar cel uit op verdenking van de moord op de politiemann Luigi Calabresi in 1972. Berlusconi heeft gepleit voor zijn vervroegde vrijlating, en schaaft zich hierbij in het kamp van de mensen die vinden dat Sofri desijds onterecht is veroordeeld door een incompetent rechterlijke macht. De linkse filosoof Gianni Vattimo heeft Sofri al opgeroepen vrijlating afgedwongen door Berlusconi niet te accepteren. Ook de (voor een politicus opmerkelijk hoge) straf die onlangs werd toegekend aan de 83-jarige Andreotti (6) was voor Berlusconi aanleiding om te foeteren op de "slecht functionerende" rechterlijke macht.

Van enige sympathie van Berlusconi voor de "no-global" beweging is natuurlijk geen sprake. Aan de vooravond van het ESF heeft het kabinet van de premier-mediatycoon-topondemmer geen kans onbenut gelaten om de beweging in een kwaad daglicht te stellen, o.a. door angst uit te spreken voor vernieling van de renaissance-kunstschaten in Florence. Berlusconi was verantwoordelijk voor de harde repressie tijdens de G8 top in Genua, en probeert al jaren de beweging te criminaliseren.

En deze criminalisering heeft natuurlijk een al langere geschiedenis. Om maar een greep te doen: vorig jaar herfst werden nog tientallen anarchistische aangehouden op basis van artikel 270. In februari van dit jaar waren er invallen bij indymedia centra in Florence, Torino en Bologna. Hierbij werd audio- en videomateriaal in beslag genomen van de zeer gewelddadige politie-inval in de Diaz-Pertini school tijdens de G8 top. Het gerechtshof in

Genua heeft nog steeds een onderzoek lopen naar G8 demonstranten, dat los staat van deze zaak. In mei van dit jaar werden 9 anarchistische uit Taranto gearresteerd op basis van artikel 270 en werden er tientallen invallen gedaan in huizen van COBAS-activisten. In de tweede helft van de jaren negentig werden er tientallen anarchistische opgepakt in het kader van het "Marini Onderzoek", op beschuldiging van het vormen van een gewapende bende en lid zijn van een subversieve beweging - op basis van anarchistische acties die eerder hadden plaatsgevonden. En in de jaren zestig en zeventig zijn vele communisten opgesloten op basis van de 'Codice Rocco'.

De repressie is dus zeker niet nieuw; opmerkelijk is wel dat de beschuldigingen - bewijs wordt in het geheel niet geleverd - krankzinniger zijn dan ooit, en het protest er tegen breder dan ooit. In veel steden in Italië zijn al massale demonstraties geweest tegen de arrestaties, en in diverse buitenlandse steden, onder andere Amsterdam, zijn er acties geweest bij consulaten en ambassades. Inmiddels zijn enkele arrestanten weer vrijgelaten, waarvan sommigen naar verluid "het geweld hebben afgezworen". Francesco Caruso heeft al verklaard niets af te zweren, er valt namelijk niets af te zweren.

Een aantal zaken blijft duister in deze repressiezaak: wie heeft de opdracht gegeven voor dit onderzoek? Hoe afhankelijk of onafhankelijk staat de carabinieri afdeling ROS van de Italiaanse staat? Wat is de betrokkenheid van de regering Berlusconi? Interessante vragen, die hopelijk ooit beantwoord worden

David (geraadpleegd: indymedia Nederland, België en Duitsland).

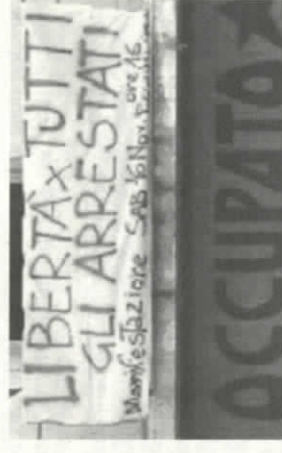
NOTEN:

- (1) Zie een interessante analyse van "Roter Faden" op indymedia Duitsland, <http://www.de.indymedia.org/2002/11/34630.shtml>
- (2) In 1969 opgerichte marxistisch-leninistische groep, pleegde aanslagen op de Italiaanse staat en NAVO-doelen
- (3) Italiaanse linkse uitgever die in 1972 bij een mysterieuze aanslag op een hoogspanningsmast zelf om het leven kwam
- (4) adviseur van het Ministerie van Arbeid van het kabinet Berlusconi
- (5) Het aannemen van de wet werd al helemaal een schandaal toen bleek dat leden van Berlusconi's coalitie stiekum dubbel stemden voor dit wetsartikel.
- (6) Andreotti, ex premier, werd onlangs veroordeeld tot 24 jaar cel wegens medeplichtigheid in de moord op de journalist Mino Pecorelli in 1979.

Klagen bij ambassade of consulaat kan altijd:

Italië Ambassade
Alexanderstraat 12
2514 JL Den Haag
070-3021030

Italië, Consulaat Generaal
Herengracht 581
1017 CD
Amsterdam

FRANCESCO CARUSO: "DIT HIER IS NOG ERGER DAN DE INQUISITIE. IK BEN NIET VAN PLAN OM VRAGEN TE BEANTWOORDEN VAN MENSEN DIE HUN VOOROORDELEN T.O.V. DE BEWEGING EN HAAR IDEEËN BOVEN DE BURGERRECHTEN PLAATSEN."

Zojuist hoorden we dat Volkert van der G. heeft bekend de moord op Pim Fortuyn te hebben gepleegd. Hij heeft met zijn daad kwetsbaren in de samenleving willen behoeden voor Fortuyn's ideeën die met politieke macht doorgedrukt dreigden te gaan worden. Het is voor velen makkelijk deze daad te verwerpen. Nawijn en kornuiten willen Volkert ophangen, links parlementairen zeggen dat het een ondemocratische en afschuwelijke misdaad was en buitenparlementair linksen vinden het een stomme zet of, zoals de Internationale Socialisten, een verwerpelijke daad want verzet moet van de massa komen.

PREMIER PIM

Laten we nog eens terug gaan naar de tijd rond de moord. Op 6 mei 2002, 9 dagen voor de verkiezingen, werd een op dat moment bijzonder populair politicus met rechtspopulistische opvattingen doodgeschoten door iemand die vaak tot radicaal links wordt gerekend.

'Pim' zei wat wij dachten, hoorde je tot de verkiezingen telkens op TV en in de krant. De journalisten vroegen niet door naar wat, de man of vrouw in de straat dan dacht. Maar iedereen begreep het. Zogenaamd het grootste taboe was om je openlijk tegen 'buitenlanders' uit te spreken. Pim Fortuyn voelde razendgoed aan dat, zeker na 'elf september', veel stemmen te winnen waren door aan dat gevoel te appelleren, mits hij niet in de extreem rechtse hoek werd vastgenageld.

Pim Fortuyn slaagde daarin en leek het met zijn charisma en zijn kennelijk juiste mix van arrogantie, lef, terechte kritiek op Paars en exploitatie van al zeker 15 jaar door opeenvolgende regeringen gevoede anti-immigratie gevoelens, het tot premier van het o zo tolerante Nederland te schoppen. Deze uitslag van een opiniepeiling had De Volkskrant althans op de voorpagina, op 6 mei.

Die avond wordt Fortuyn doodgeschoten op het mediapark in Hilversum. Dat

DEMONEN, HEILIGEN EN NIHILISTEN

Fortuyns anti-islamisme het belangrijkste onderdeel was van zijn komeet-achtige verschijning aan het politieke firmament was voor zowel voor- als tegenstanders van de rechtspopulist duidelijk. Ieder 'weldenkend mens' hield dan ook de adem in bij het horen van de moord en dacht: oh, als 't maar geen moslim is. Zo opgehitst was de politieke stemming al. De dader nam een enorm politiek risico.

Misschien verheugden extreemrechtse Fortuyn-aanhangers zich er juist op dat het een moslim was, als sein om een pogrom(stemming) te ontketen. Ergens gelukkig werd de vermoedelijke dader gelijk gepakt en bleek een witte Nederlandse man te zijn. Wat zou er gebeurd zijn als niet duidelijk was dat het een witte Nederlander was en wat als hij (of zij) had weten te ontkomen? Pogroms op wijken met 'buitenlanders'? En als duidelijk was dat ie wit was en niet gepakt was, zou de politie ieder links (radicaal) pand zijn binnengevallen?

HEILIGE DEMONEN

Het toch al steeds rechter wordende politieke klimaat in Nederland vond z'n dieptepunt rond de verkiezingen, mei 2002. Direct na de dood van 'Pim', zoals de man die artikel 1 van de grondwet wilde afschaffen en een CP86 lijsttrekker (Boiten) in dienst nam bij zijn politieke beweging, liefkozend genoemd wordt, is een uitgesproken heftige anti-linkse stemming dominant. Op het Binnenhof werd brand gesticht, met name Groen Links en PvdA kopstukken en kantoren werden en worden nog steeds bedreigd en ook enkele radicaal linkse initiatieven, zoals Eurodunie, werden aangevallen. Tijdens de begrafenis plechtigheid in Rotterdam scandeerden duizenden: 'Nooit meer Links', zoals antifascisten "nooit meer fascisme" roepen. De jongens van Stavast rondom Pim waren zonder hun leider uit het lood geslagen en konden hun rabiate anti-linkse haat niet meer voor zich houden. "De kogel kwam van links", zei LPF oprichter Langendam gewoonweg. Bovendien meenden hij en enkele partijprominenten, die opvallend vaak uit het politie- of militaire apparaat komen, dat er een groep is van vijf, zes mensen rondom Volkert van der G. die al meerdere moorden hebben begaan die door justitie in de doofpoot zouden zijn gestopt. Zulke belachelijke speculaties werden prominent nieuws. Volgens een ingezonden brief in De Telegraaf leefden we in een linkse pseudo dictatuur waar 'Pim' eindelijk korte metten mee zou hebben gemaakt. In deze sfeer is 'Pim' heilig verklaard, maar langzamerhand verloopt de belangstelling voor hem. Zo is er slechts een schamele 1500 euro opgehaald om de butler van Fortuyn in het huis, Pallazo di Pietro in Rotterdam, te laten blijven wonen. Iedere LPF aanhanger zou een euro betalen.

Volkert van der G. is het nieuwe fenomeen, maar dan omgekeerd. Waar Pim Fortuyn steeds heiliger werd verklaard, wordt Volkert steeds verder ver-'freakt'. Media zijn geïnteresseerd in werkelijk alles over Volkert, vooral als hij maar wereldvreemd kan worden afgeschilderd. Wat hij eet en hoe mysterieus hij zich gedroeg, ook al leek ie zo aardig. Van week 'homootje', extreme dierenvriend, aardige buurman en leuke vader, tot ijzngwekkend koud en agressief figuur; diverse media, met de Panorama als toppunt, weten weer een nieuwe Volkert op de markt te brengen. En sinds begin september is ook alles over Volkerts vriendin, Petra L., tot groot nieuws verheven. Toch zegt eigenlijk niemand die Volkert kent of vroeger kende, uitgezonderd de varkensboeren, dat het een klootzak was, integendeel.

LINKS EN FORTUYN

Er is nu een politieke moord gepleegd in Nederland. Niet de eerste na honderden jaren, zoals zo vaak wordt beweerd. In december 2000 stak in Rotterdam een grijze wolven aanhanger een linkse Turkse activist dood, zonder gepakt te worden. Op 6 mei 2002 is een zeer bekend politicus is vermoord, door iemand die 'milieu-activist', 'dieren-activist' en 'extreem links' genoemd wordt.

Er circuleren ondertussen allerhande complottheorieën, niet alleen bij rechts en de LPF aanhang. Linkse activisten uit Wageningen die Volkert kennen geloven niet in

een complot, hoewel natuurlijk, zeker in dit stadium, niets honderd procent valt uit te sluiten.

Het ging Volkert om de politiek van Pim Fortuyn, de man die alle racistische neuzen dezelfde kant op kreeg en ook met het milieu en de vee- en nertsenhoudertij slechte plannen had. Zijn bezorgdheid deelden velen. Maar wat heeft hem die grens doen overgaan die alle linkse activisten in Nederland onbetwist respecteren?

Laten we even naar onszelf kijken. Wij zijn mensen die tien, twintig jaar radicaal en minder radicaal links actief zijn. Nuchter beschouwd weinig bereikten en de verrechtiging zien toenemen. Vanaf januari doet Pim Fortuyn en vooral wat hij losmaakt aan reactionair gewauwel, ons soms de schrik om het hart slaan. Wat moeten we ermee? Stiekem en openlijk onszelf geruststellend hopen de meesten dat Fortuyn zichzelf en zijn partij zal decimeren door de te verwachten ruzies binnen Leefbaar Nederland en later LPF. En anders zal hij wel stuklopen op de taaië werkelijkheid van regeren hopen we. Maar gerust daarop is niemand. Stel dat Fortuyn premier wordt, stel dat Fortuyn als een Bolkestein vanuit het parlement zijn rechtse populistische revolutie doorzet en de held van 'het volk' wordt en blijft. Ondertussen racisme, haat tegen links, 'weg met het milieugezeur' en 'weg met die WAO fraudeurs' en 'law-and-order' tot algemene dagelijkse stemming op straat maakt. Wat stellen we daar dan tegenover?

Er is geen linkse beweging die Fortuyn kon tegenhouden. Wat je niet mag zeggen maar wat toch mensen denken: Zou Pim Fortuyn een soort variant op Hitler zijn geworden? In een andere tijd, een andere omgeving, een andere boodschap en praktijk dan Hitlers uiteindelijke massavernietiging, maar toch? Wie heeft niet sommige oude mensen horen zeggen in de dagen van zijn heiligverklaring: Ik weet niet of het wel zo erg is dat ie dood is. En wie nu de puinhopen in de LPF ziet, zal zich wel eens afvragen of het onder Pim ook zo (snel) bergafwaarts was gegaan met deze rechtspopulisten.

NIHILISME

Waarschijnlijk heeft Volkert ook wel gezien dat Fortuyn door links niet te stoppen was. Veel vertrouwen in (radicaal)links kan hij niet gehad hebben en niet onbegrijpelijk. Behalve de 9P was er geen linkse parlementaire oppositie en wat kon radicaal links tegenover Fortuyn stellen? Radicaal links dat geen aansprekend project heeft, geen andere strategie dan 'doe maar wat goeds, als iedereen dat doet wordt het vast een beetje beter'. Het is misschien wel dit nihilisme dat Volkert tot zijn ultra nihilistische daad aanzette. Zo van: Ik weet het ook niet meer, maar deze vent moet in ieder geval weg. Dat ie het dan vervolgens nog echt doet ook, dat is het verbazende. Dat ie zich niet bedenkt, maar met de Volkskrant opinie-uitslag voor ogen zijn nihilistische daad voltrekt. Heeft ie gedacht aan de gevolgen? Voor zichzelf en voor zijn kind en vriendin natuurlijk, maar ook aan de politieke gevolgen?

Nu Volkert toch nog met een politieke verklaring is gekomen kunnen we zijn inschatting achten of verwerpen. Maar iedere linkse, antiracist en milieu/dier-activist moet zich afvragen waarom we niet in staat waren Fortuyn op een andere wijze tegen te houden.

Autonome DenkFabriek (ADF).

X JAAR DUITSE HERFST ?

Wekenlang hebben we onze tijd kunnen verspillen met documentaires over de Duitse Herfst (), die qua niveau nauwelijks verder kwamen dan de gemiddelde aflevering van Opsporing Verzocht. In de TV beelden zat weinig wat met de waarheid te maken heeft, maar de regisseur Breloer (1) ontpopte zich wel als een professionele entertainer. Een belangrijke vraag is: valt er tegenwoordig nog iets substantieels in te brengen bij een dergelijk jubileumfeest?*

Als een bepaalde periode op een 0 eindigt, of soms ook wel op een vijf, dan is de tijd van herdenkingen aangebroken. Het uitgangspunt van dit soort inspanningen van de burgerlijke maatschappij is, zoals gezegd, de 0 - niet de huidige politiek, laat staan de kwestie waar het eigenlijk om draait.

ANTI-IMPERIALISME

De RAF is niet voor te stellen zonder de wereldwijde studentenrevolte van de jaren '60 en het protest tegen de Amerikaanse oorlog tegen de bevolking van Vietnam. Met opluchting en vreugde werd in 1975 door tienduizenden mensen de slogan geroepen "1 mei, Saigon is vrij!". Ook als er tegenwoordig misschien weinig reden meer is om nog solidair te zijn met nationale bevrijdingsbewegingen, toch blijft de beëindiging van de slachtpartij in Vietnam door de nederlaag van de Amerikaanse oorlogsmachine een groots moment voor de mensheid. De wereldwijde anti-imperialistische beweging heeft er toe bijgedragen voor de mensen in Vietnam de vrede te bereiken.

Helaas is het imperialisme daarmee niet verdwenen. Na Vietnam heeft het imperialisme andere vormen moeten aannemen. De aanhoudende crisis van het kapitalisme verschoof zich in de loop van de jaren van de uithongerpolitiek van het Internationaal Monetair Fonds en de Wereldbank in de Derde Wereld, in de richting van de laat-stalinistische staten in het Oostblok. Dit vond plaats in de tweede helft van de jaren '80. Als gevolg hiervan worden we tegenwoordig op wereldschaal geconfronteerd met scherpere vormen van verarming, racisme en oorlog. Deze omschrijving is weliswaar niet bijzonder origineel, maar helaas wel waar.

Net zo waar als de vaststelling, dat de leden van de RAF in de jaren '80 niet meer in staat waren de nieuwe vormen van het imperialisme, die ook een kritiek op het laat-stalinisme had moeten

omvatten, te begrijpen en in hun analyse op te nemen. Tijdens een kort moment waren zelfs de autonomen, met hun tachtiger-jaren campagne tegen het IMF en de Wereldbank, in

theoretisch opzicht verder dan de RAF. Na het einde van de Vietnam-oorlog werd het anti-imperialisme voor de RAF-strijders een onduidelijk en abstract gegeven. Door zichzelf te benoemen en te beperken tot strijders in de anti-imperialistische oorlog, verloren ze bijna elke band met de culturele en sociaal-revolutionaire initiatieven van de '68 generatie en de daaruit voortkomende militante basisbewegingen. Hierdoor was het niet alleen het einde van de DDR dat voor de RAF aanleiding had moeten zijn voor de deprimerende maatschappij-theoretische catastrofes en andere weinig opgewekte geluiden in de RAF-verklaringen.

MACHT EN TEGENMACHT

De RAF heeft ons laten zien welke consequenties voortkomen uit een poging een politieke lijn te volgen van een spannende, frontale aanval op de BRD staat. Het politieke verdween eenvoudigweg in het militaire bij de zwijgend van start gegane tweede RAF generatie. Dit zijn uiteraard uitspraken vanuit een toeschouwersperspectief, want een oorlog vereist nu eenmaal strijders. Maar dat willen wij juist daarom niet zijn, omdat wij dat 'politiek gezien' in de strijd voor bevrijding eenvoudigweg verkeerd vinden. De bloedige en fulminante militaire staatsgreep van de Schleyer-ontvoering werd in de toenmalige RAF verklaring compleet gemaakt met een politieke catastrofe. Ze mondde uit in de, in de Duitse geschiedenis niet geheel onbekend gebleven praktijk van het nekschot.

Ze zorgde ook voor een fascistisch geladen en uniek bondgenootschap tussen de bevolking en de sterke crisis-staf-staat. Zowel de parlementaire democratie als de staatsrechtelijke garanties voor de toen gevangen zittende RAF-leden werden in een klap afgeschaft, zodat de Stammheim (2) gevangenen in feite gijzelaars

werden. Verder werd de vrije pers door de staat gelijkgeschakeld, terwijl andere delen van links zich monddood lieten maken of op een erbarmelijke wijze probeerden zich te distantieren van iets waarmee ze praktisch niets te maken hadden. Deprimerend.

Hoe weinig de RAF leden uiteindelijk politiek gegroeid waren door de door hen gevoerde oorlog, bleek in de jaren '90, toen een handvol van hen zich met hulp van vuistdikke leugens opwerkte tot zogenaamde kroongetuigen. En let wel, niet de legitieme poging om achteraf een andere zienswijze dan die van 1977 te verkondigen, is voor ons aanleiding voor verachting. Wat wel onze verachting wekt is het feit dat ze zelfs hun eigen groepskameraden in de zwaarste zin van het woord aan de staat verraden hebben. Maar zo is ze nu eenmaal, de vuile praktijk van pure strijders, die in de sterke handen van de staat zijn gevallen.

Tot op de dag van vandaag draait de politiek om de macht heen, omdat deze anders niet kan bestaan. Dat geldt voor alle deelnemers die de beslissing hebben genomen zich met politiek te gaan bezighouden - wat trouwens een hele goede reden kan zijn dit maar helemaal niet te doen.

SUBJECTIEVE BREUK

Het onterecht vaak als 'politiek' omschreven gegeven van de subjectieve breuk, die altijd - door hun marginaliteit - gedwongen gepraktiseerd is door de RAF en anti-imp'i's, heeft ook op autonomen altijd een zekere fascinatie uitgeoefend.

Deze moraliserende categorie staat de jongere generatie nog meer tegen als de stotterende praktijk van een steeds moeilijker te formuleren maatschappijkritiek. In de tussentijd weten we dat een subjectieve breuk, individueel persoonlijk voor

hen die tot een dergelijke ingreep bereid zijn weliswaar schijnt te functioneren, maar dat deze uiteindelijk - en dat hebben we geleerd van het treurige lot van de kroongetuigen - de in het eigen kennisvooruitgang wortelende autonome oordeel niet overslaan en dus ook niet vervangen kan.

GEEN AMNESIE MAAR AMNESTIE!

De RAF heeft ook aan de autonomen kunnen laten zien dat de keizer naakt is, en dat wie niet bang is voor vierdeling, hem van het paard kan trekken.

Dat de Duitse staat dit zeker niet vergeten is, blijkt wel uit het feit dat deze de RAF gevangenen tot aan hun dood in gevangnissen laat wegschimmelen wanneer deze weigeren het geweld af te zweren en naar het kruis te kruipen. Tenzij er natuurlijk iets gebeurt.

En dat de dictatoriale praktijk van de crisis-staf niet helemaal uit het instrumentarium van de huidige staatspolitiek verdwenen is, wordt wel aangetoond door de pogrom-herfst van 1992 toen de bondskanselier openlijk dreigde met de mogelijkheid van een staats-noodtoestand.

Er is voor autonomen geen aanleiding om de geschiedenis van de RAF, die er ook een is geweest

van een om vele redenen mislukte revolutionaire opstand, te negeren. Van de onrechtvaardige en onvrjje maatschappelijke verhoudingen hoeven geen denkbeeldige maskers meer

afgerukt te worden, omdat ze na het einde van de RAF als in principe bekend verondersteld mogen worden. Vanuit deze achtergrond moeten de verhoudingen opnieuw geanalyseerd worden, met als doel voor wereldwijde gelijke verhoudingen te strijden, zodat mensen vrij van angst in verscheidenheid maar toch gelukkig met elkaar kunnen samenleven.

De nog in de gevangenis zittende leden van de RAF zouden op een of andere manier deel moeten uitmaken van dit project.

Timur und sein Trupp.

(krakkemikkig vertaald door Telewokwok uit Interim 430 (21/08/97))

() "Der Deutsche Herbst" is de benaming die is gegeven aan de turbulente herfst van 1977, toen een apotheose plaatsvond rond de RAF gevangenen van de eerste generatie, waaronder Andreas Baader, Gudrun Ensslin en Jan Carl Raspe. De RAF ontvoerde onder meer met veel geweld het hoofd van de Duitse werkgeversorganisatie, Hans-Martin Schleyer, en een Palestijns commando kaapte ter ondersteuning van de RAF-eis de gevangenen vrij te laten de "Landshut", een vliegtuig van de Duitse luchtvaartmaatschappij.*

NOTEN:

- (1) regisseur van *Todesspiel*, een omstreden documentaire over de Duitse Herfst;
- (2) gevangenis nabij Stuttgart, waar RAF leden in "isolationshaft" werden gehouden.

"DOGMATISCHE KRITIEK HEEFT AFGEDAAN"

REACTIE OP "ORTHODOX ANTI-KAPITALISME HEEFT AFGEDAAN" VAN JAN TAS UIT DUSNIEUWS #37

Twee Dusiuews geleden schreef ik een stuk genaamd 'politieke correctheid heeft afgedaan'. Het stuk was vrij snel en op sommige punten onzorgvuldig geschreven. De reactie van Jan Tas van de Fabel slaat echter door, door mij zorgvuldig verkeerd aan te halen en mij woorden in de spreekwoordelijke mond te leggen. Het resultaat is dat Jan dus voornamelijk zijn eigen constructies aanvalt. Bij de vele polemieken die er tussen mensen van de Fabel en anderen zijn geweest kunnen we vergelijkbare manieren van redeneren bespeuren.

POLITIEK CORRECT CONFLICT

Het werk van de Fabel lijkt erop een objectieve analyse van wat politiek links en rechts is te willen verdedigen. De gewenste puurheid van deze analyse heeft ertoe geleid dat de Fabel zich steeds meer heeft geïsoleerd, door zich terug te trekken uit campagnes en persoonlijke polemieken te starten. Het is tijd dat de Fabel ontdekt dat er geen universele objectieve analyse is, dat iedereen een eigen manier van interpretatie heeft en dat het "objectieve" interpretatiekader van de Fabel zover is verwijderd van anderen dat zij slechts conflict creëert.

Een van mijn onzorgvuldigheden is dat ik in mijn tekst niet heb aangegeven wat ik nu precies met politieke correctheid bedoel. Dat ik met politiek correct links het type links bedoel "dat zich behalve tegen het kapitalisme ook richt tegen het racisme" heeft Jan gewoon uit zijn duim gezogen. "Merijn vindt dat 'politiek correct' links zich minder tegen racisme zou moeten keren", is ook Jan zijn eigen creatieve interpretatie.

Wat ik bedoel met politiek correct is dat men een idealistisch beeld van de werkelijkheid schept (zoals iedereen is gelijk), waarna men vervolgens alles wat niet aan dat beeld voldoet (verschillen) weigert te analyseren.

Politiek correct links is dus het type links dat een ideaalbeeld boven een continue kritische analyse van de werkelijkheid verkiest. De belangrijke en legitieme strijd voor gelijke rechten en mogelijkheden wordt een strijd om verschillen en problemen te ontkennen.

Jan kan er wat van, zo ontkent hij dat er probleemgroepen onder Marokkaanse of Antilliaanse jongeren bestaan (waar woon je Jan, in het Gooi?). Sterker nog, volgens hem bestaat er geen 'integratieprobleem' (van welke kant die integratie dan ook moet komen), maar alleen "een discriminatie- en segregatieprobleem" veroorzaakt door de witte Nederlanders en de staat. Jan neemt dus aan dat de witte Nederlanders de enige zijn die discrimineren en segregeren, wat op zich al een vorm van discriminatie is. Wat het 'integratieprobleem' ook is, het beperkt zich niet tot blank racisme, zoals Jan het voorstelt.

ZELFVERBLINDING

Maar de zelfverblindende Jan hier toepast gaat nog verder als we komen op het thema identiteit. Hier beweert Jan dat er zoiets bestaat als een linkse en een rechtse identiteit. Een linkse identiteit is volgens hem "gebaseerd op het behoren tot een beweging die strijd voor gelijkheid en rechtvaardigheid". Jan bestempelt hier de 99% van de mensen die niet politiek actief zijn dus als rechts.

Voordat ik politiek actief werd had ik ook al een identiteit, en die was niet links of

rechts. Niet alles is in te delen in de politieke ideaal hokjes. Mijn muts, is die ook links of rechts??

Een van de weinige plekken waar Jan zijn kritiek wel degelijk hout snijdt is dat racisme en patriarchaat niet een gevolg is van kapitalisme maar zowel voor, tijdens als na het kapitalisme zullen bestaan. Sterker nog, ze bestaan nu binnen onze beweging, binnen ieder van ons. Maar om dan te spreken van "simpele analyses, waarin het kapitalisme als hoofdrijd aangewezen wordt", is een beetje makkelijk. Het is nogal logisch dat veel activisten kapitalisme als hoofdrijd aandwijzen, racisme en patriarchaat zal altijd blijven bestaan, op een marginale of dominante manier, en de strijd ertegen gelukkig ook.

UIT DE HOKKEN!

Als we de door Jan gefabriceerde oogkleppen afzetten, gaat er een wereld voor ons open. We kunnen dan zien dat er wel degelijk cultuurverschillen zijn en dat deze, naast een interessante diversiteit, spanningen en problemen kunnen veroorzaken. Deze verschillen worden door sommigen omgezet in vooroordelen en liggen aan de basis van racisme. Zo heeft iedereen vooroordelen, of die nu gelden tegenover Marokkanen, middenklasse studenten, punkers, yuppies of bejaarden. Naast cultureel racisme is er institutioneel racisme, als de staat deze vooroordelen en racisme gebruikt om mensen uit te sluiten en te onderdrukken.

Vooroordelen worden gecreëerd door categorisch denken, denken in hokjes, een menselijke eigenschap. We maken de complexe werkelijkheid eenvoudiger te begrijpen door haar te versimpelen.

De enige manier om hier goed mee om te gaan is voortdurend kritisch te zijn tegenover onze denkbeelden, de hokjes die wij vaak onbewust gebruiken. Dat betekent ook dat we ons moeten bedenken dat er meerdere manieren van interpretatie zijn, en dat mensen heel andere dingen kunnen bedoelen met wat zij zeggen en doen dan wij denken.

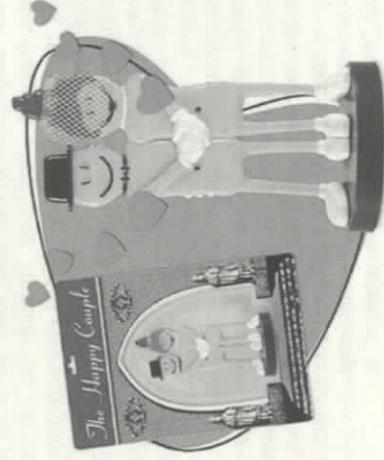
STROT

Zowel Jan Tas als de Fabel maken zich schuldig aan deze vorm van hokjesdenken. Zij hebben hun eigen categorieën van links en rechts al klaar liggen. Zo is volgens Jan Tas politiek correct een rechts begrip en kan "niet zinvol gebruikt worden in linkse discussies". Wat is dat nu voor een dictatoriale manier van argumenteren? Klaar om mensen te brandmerken zonder in te gaan op de argumenten, zonder zich te verplaatsen in de ander zijn interpretatie, creëert de Fabel zijn eigen vooroordelen. Deze vooroordelen leiden er Jan Tas toe en hetzerig artikel te schrijven dat met non-argumenten mij brandmerkt als iemand die "rechtse en nationalistische begrippen" gebruikt. Het is het onvermogen van Jan Tas om in te zien dat begrippen niet inherent rechts en nationalistisch zijn waardoor zijn poging tot destructieve kritiek schipbreuk lijdt. Deze vorm van kritiek, waarin een bepaalde (elite) groep anderen voorschrijft wat en hoe zij moeten denken, is een verouderde traditie waar wij voorbij aan moeten gaan. Kritiek zou gebaseerd moeten zijn op de inleving in de ander, op de voortdurende kritische reflectie over onze gebruikte begrippen en denkbeelden. Niet op het door de strot duwen van oordelen en categorieën.

Merijn

NU IN

DUSNIEUWS

PATRIARCHAAT

EN ANDERE

HUWELIJKSGESCHENKEN

HERDENKING MARINUS VAN DER LUBBE

ZATERDAG 11 JANUARI 2003, LAS VEGAS. VRIJPLAATS KOPPENHINKSTEEG

Op 10 januari 2003 is het al weer 69 jaar geleden dat Marinus van der Lubbe (13-1-'09#10-1-'34) overleed.

Wereldberoemd in Nederland. „Als hij nu had geleefd, was hij misschien zanger van een punkband geweest, of kraker.” zei iemand eens. In ieder geval een man die actie voerde. Maar wel in zijn eentje en spontaan, als koppige Hollander met een te groot hart.

Van der Lubbe was slecht opgeleid, maar niet dom. Meer realistisch dan naïef. Het is een heel ander beeld dat de complotten van hem schetst. Maar zelfs hierop valt af te dingen. Op de 42ste zittingsdag van zijn proces bleek hij alert, koppig en welbespraakt, zoals heel Leiden hem zich herinnerde.

Het thema van de avond is "Leidse herinneringen aan Marinus van der Lubbe", een stukje *oral history* in de praktijk.

Aan het woord komen:

- Wim Harteveld die als kleine jongen v.d. Lubbe nog heeft gekend en over zijn herinneringen aan Marinus

zal vertellen.

- Kornee van der Haven vertelt over Marinus van der Lubbe in de levensherinneringen van de Leidse arbeidersdichter Freek van Leeuwen.

- Kees Walle (schrijver van een boekje over van der Lubbe "Van Leiden naar Leipzig") zal een opname laten horen van toespraken gehouden door vrienden van v.d. Lubbe tijdens de onthulling van een gedenksteen aan hem in 1985.

- Vertoning documentaire "Waarde Kameraad" uit 1967 geregisseerd door Ruud de Heus. Frans Dolmans die destijds in de documentaire van der Lubbe speelde, zal de documentaire inleiden.

De avond vindt plaats in Las Vegas, Vrijplaats Koppenhinksteeg in Leiden en begint om 18:00 uur. Er kan dan een veganistisch/biologische maaltijd genuttigd worden; daarvoor kan telefonisch gereserveerd worden

Vanaf 20:00 wordend de herinneringen opgehaald. Entree is gratis.

"HUWELIJKSIDEOLOGIE, OOK EEN NUTTIG INSTRUMENT VOOR KAPITALISTEN"

EEN REACTIE/AANVULLING OP DE COLUMN VAN ERNST IN DUSNIEUWS #37 MET DE TITEL 'GEZINSZAKEN'.

PRE-BALKENENDE'SE HUWELIJKSIDEOLOGIE.
Huwelijksideologie is niet alleen van het kabinet Balkenende I, maar ook van eerder. Het duidelijkste bewijs van het handhaven en het herbevestigen van de huwelijksmoraal zie ik in de aanname van het homohuwelijk en het voorafgaande traject. Hierin is duidelijk gekozen voor het homohuwelijk in plaats van het afschaffen van het burgerlijk huwelijk, het gelijkberechtiging van alle woon- en leefvormen gevolgd door het openbreken van de woningmarkt. Het homohuwelijk is er louter en alleen om het heterohuwelijk te versterken door een categorie seksuele minderheden op een doorzichtig schijnheilige manier dezelfde rechten toe te kennen als de seksuele meerderheid. {Schijnheilig: omdat homo/biseksualiteit (en andere seksuele minderheden) nog steeds niet echt als volwaardig wordt gezien.} Hierin heeft natuurlijk geen diepgaande discussie plaatsgevonden over hoe mensen willen leven en wonen en heeft men een minderheidsgroepering vastgekoppeld aan het mainstream gebeuren. Verder waren er destijds ook geruchten over een lat-huwelijk. Het doel is hetzelfde: het seksueel controleren van mensen, waarbij alle aspecten van seksisme en "heteroseksisme" aan bod komen. Heteroseksisme is misschien wel een wat beperkte naam, omdat homo's/lesbo's ook op deze zelfde manier worden gecontroleerd. Ik wijs hier naar commerciële homobladen. De homo-commercie is net als de hetero-commercie slechts in één ding geïnteresseerd; hoe verdient ik zo snel mogelijk geld uit deze doelgroep. Zie alleen al de Katshuis kwestie in Arnhem, waar een 20 jaar gekraakte sociale vrijplaats met woongroepen moest wijken voor de uitbreiding van een geluids- en parkeeroverlast bezorgende commerciële homokroeg midden in een woonwijk.

DE RELIGIE VAN DE WARE LIEFDE

Verder wordt de romantiek van liefde erg opgeblazen. Waarom? In het huwelijksmodel, wordt vertieftheid alleen maar op allerlei kunstmatige wijzen gestimuleerd om zo tot een mogelijk huwelijk te komen. Terwijl vertieftheid slechts een interne chemische reactie is op het uiterlijk of een ander kenmerk van iemand, verder aangemoedigd door de maatschappelijke denkbeelden. Diepgaand is het allemaal dus niet.

Vervolgens wordt het jonge paartje door een mix van sociale controle, angst uit eenzaamheid {groot & groeiend maatschappelijk probleem - De mensen, die geen partner vinden zijn veelal gedwongen in flats (lees konijnenkooien) te leven en hun eenzaamheid te vergeten met consumptie, drank en veelal proberen ze het nodige te doen voor een partner. Keus voor alternatieve woonvormen is marginaal.} en/of zo hoort het - de kerkelijke en sociale controle - bij elkaar gehouden en gaan ze uiteindelijk bij elkaar wonen. Om ergens te kunnen wonen en doordat het wegens de kunstmatig in stand gehouden huizenschaarste toch al moeilijk is aan een huis te komen, kopen ze een veel te duur huis met een veel te zware hypotheek. Hierdoor moeten beide lieden van het huwelijk een voltijsbaan aannemen in plaats van beiden een halve baan. Een relatie wordt kennelijk nog steeds gezien als een soort zekerheid, terwijl de nodige relaties na verloop van tijd op de klippen lopen. Ook worden kinderen nog steeds gezien als een maatschappelijk succes om uiteindelijk te dienen als arbeidskrachten van het systeem. Maar niemand vraagt zich af wie er nog tijd heeft voor de kinderen als beide ouders fulltime moeten werken voor een veel te duur huis en de auto's. En het kind??? Dat is het kind van de rekening, want dit mag de problemen oplossen, die de generatie van de ouders veroorzaakt hebben en zit waarschijnlijk te kijken

met een uitgebluste aarde veroorzaakt door onze overconsumptivistische levensstijl. Kortom het o zo romantisch lijkend gezinnetje is eerder een molensteen (ook voor het kind), dan het toonbeeld van geluk. Seksistische p(l/r)aatjes. De huwelijksideologie staat niet alleen, want ook in reclames en andere communicatiemiddelen wordt veel gebruik gemaakt van seksueel aantrekkelijke figuren en verliesde paartjes. Hiermee is de maatschappelijke

(hetero)seksistische toon wel gezet, waarin het huwelijk en een seksleven tot een maatschappelijk succes wordt verheven. Meestal worden goed uitziende vrouwen gebruikt om mannen allerlei rommel aan te smeren. Dus ordinar seksisme!!! Alsof de vrouw er alleen is voor het seksleven voor de man. Andersom gebeurt het natuurlijk ook, maar veel minder. Verder worden zaken als de ideale schoonheid en patriarchale rollpatronen keer op keer bevestigd. Het is een pure belediging voor een fatsoenlijke omgang met elkaar, de persoonlijke waardigheid en de eigen smaak. In de homomedia worden goeduitziende mannen gebruikt om de homo-man iets aan te smeren en daarmee bedient men zich van dezelfde ranzige reclamepraktijken. Ook de gelukkige paartjes komen veel voor om de mensen een droom-liefdeswereld voor te spiegelen, die kant noch wal met de werkelijkheid raakt. Zo probeert men mensen over te halen om iets te doen of een slechte boodschap te verbloemen. Alsof men met het kopen of doen van iets dat geluk bereikt en alsof een relatie en/met seks het ultieme geluk voorstelt. Tevens houdt het de ziekelijke schoonheidsindustrie in stand.

DE SOCIALE DWANGBUIJS VAN DE SAMENLEVING

Seks is nog steeds gekoppeld aan sociaal succes en daar moeten we echt van af. Alsof seks een must is. Niemand die zich afvraagt hoe het mogelijk is dat zo iets basaal als een verliefdheid op uiterlijk tot zo iets opgefokts kan leiden als een huwelijk. Dit kan alleen het werk zijn van geslepen mediacampagnes, kerkelijke en sociale controle etc. Ik zie eerlijk gezegd weinig verschil in de seks-mag-niet houding van de kerk en de seks-moet houding van de commercie. Het laat beiden de mens niet in haar waarden en veelal spelen patriarchale (hetero)seksistische tendensen in beide scenario's een voorname rol. Verder weet een ieder die zich met woongroepen en aanverwanten heeft bezig gehouden, dat alternatieve woonvormen opzetten in Nederland een nauwelijks uitvoerbare opgave is en een zeer marginaal gebeuren is.

Verder moeten we niet vergeten dat het omverwerpen van het kapitalisme, de huwelijkswaan en de daarbij horende (hetero)seksistische controle niet automatisch leidt tot het stoppen van (hetero)seksisme en (hetero)seksistisch gedrag, maar de basis is dan wel een stuk beter. Daarom zal de strijd tegen (hetero)seksisme ook altijd moeten plaatsvinden.

Het gezin: de molensteen, pardon, dwangbuis van de samenleving !!!

Stop Sociale en Seksuele Repressie

p.s. (hetero) staat wel eens tussen haakjes omdat ik

zowel heteroseksisme als gewoon seksisme bedoel.

Social Queer

"VERSCHILLEN" IN/EN "EIGENSCHAPPEN"?

Ha mensen,

Altijd leuk om weer een nieuwe Dusnieuws te bekijken en te lezen. Even een korte reactie over iets dat me verbaasde. In het verslag van de Peoples' Global Action Conferentie las ik namelijk het volgende: "Het is belangrijk te erkennen dat er verschillen zijn tussen vrouwen en mannen en dat beiden positieve en negatieve eigenschappen bezitten."

Het klinkt als een vanzelfsprekend aangenomen uitkomst van een discussie, maar hierover zijn in de vrouwenbeweging vaak controverses geweest, en die zijn naar mijn weten nooit naar tevredenheid van iedereen beslecht! Er waren altijd de vrouwen die de nadruk legden op gelijkheid tussen de seksen en anderen die juist de verschillen erkend wilden zien. Maar ik vraag me af: hoe kan je iets erkennen dat nooit bewezen is? Mensen zijn allemaal per individu verschillend, maar hoe dat precies komt is moeilijk na te gaan. Dat mensen door de omstandigheden waarin ze opgroeien gevormd worden is duidelijk. Een ander deel zou aangeboren kunnen zijn, maar dat is tot nog toe niet duidelijk aangetoond, en zeker niet dat het daarbij zou gaan om seksegebonden eigenschappen. Sommige vrouwen gedragen zich stoerder dan veel mannen, en sommige mannen zijn zorgzamer dan veel vrouwen. Dat lijkt mij een open deur, maar het staat wel haaks op wat jullie schrijven. Wat me ook aan die opmerking stoort is dat het opnieuw een scherpe scheidslijn tussen de seksen trekt. Het is juist belangrijk om van die benadrukking (van het vrouw-dan wel manzijn) af te stappen, en allemaal menselijk te worden en elkaar ook zo te zien. Elkaar dus, los van vrouw- of man-zijn, op alle negatieve gedragingen te bekritisseren, en de positieve te stimuleren. Zeggen "er zijn nu eenmaal verschillen" is stigmatiserend en in feite discriminerend. Ook het woord "eigenschappen" zou ik nooit willen gebruiken, omdat het een aangeboren houding suggereert die niet of slechts moeilijk te veranderen is.

Met groeten! Rymke

ANTI-HANDELSPROTESTEN EN POLITIEREBELLIE IN QUITO

(Samegevat artikel van FoodFirst over protesten van sociale bewegingen tegen de FTAA-besprekingen in Quito op 1 november. De daadkracht en samenwerking van deze bewegingen van het Amerikaanse continent werpt zijn schaduwen vooruit naar andere toppen zoals de 5e ministersconferentie van de WTO in Mexico in september)

Quito, 1 november. De protesten tegen het voorstel voor de Free Trade Area of the Americas (FTAA) - en het politiegeweld dat Quito gisteren deed schudden - is 's avonds op een positieve manier geëindigd voor de demonstranten toen ze de Noordamerikaanse handelsminister Zoellick in een lastig parket brachten.

Op deze derde protestdag sloot een politiepeleton, waaronder verscheidene officieren, zich aan bij eisen van de tienduizenden indianen,

boeren, studenten en andere leden van civil society uit alle delen van Noord- en Zuidamerika dat de handelsministers van de 34 onderhandelende landen een verklaring tegen de FTAA in ontvangst zouden nemen. Omdat in het verleden al twee Ecuadoraanse presidenten hadden moeten vertrekken na allianties tussen indianenbeweging en rebellerende veiligheidstroepen stuurde de regering enerzijds het leger om de politie te versterken maar drong anderzijds sterk aan op de handelsministers en vooral op minister Zoellick uit de VS om de eisen van de demonstranten in te willigen.

's Middags boden de handelsministers met tegenzin aan een delegatie te ontvangen bestaande uit 2 demonstranten. Na veel getuwtrek over het aantal van delegatieleden kwam men uiteindelijk overeen dat er 50 mensen naar binnen mochten gaan en dat de rest van de demonstranten hen zou mogen begeleiden tot aan het militaire cordon bij het onderhandelingsgebouw. Evenwel lukte het 65 vertegenwoordigers van sociale bewegingen en niet-gouvernementele organisaties om 's avonds het hotel in te komen waar ze gelijktijdig met de ministers onder leiding van dhr. Zoellick aankwamen in het auditorium van het hotel.

Peter Rosset van Food First richtte meteen het woord tot dhr. Zoellick. "Neem me niet kwalijk", zei hij, "bent u Amerikaan?" Dhr. Zoellick keek op en Peter Rosset vervolgde: "Ik ben ook een Amerikaan en ik ben beschaamd over de manier waarop u en de Bush-regering de Latijnsamerikaanse regering probeert te dwingen een handelsovereenkomst te tekenen dat hen alleen maar ellende en armoede zal brengen en dat uiteindelijk hetzelfde zal betekenen voor de Amerikaanse burgers." Deze afgang van Zoellick - zijn zure gezicht, het applaus van de demonstranten, het gegrijs van enkele Latijnsamerikaanse leiders - was die avond in heel Ecuador te volgen via de televisiezenders.

Parlementariërs uit 11 landen, van Canada tot Bolivia, riepen hun respectievelijke regeringen op om "de FTAA af te wijzen en om meteen de onderhandelingen te stoppen." Ondervrij werden voor de neus van Zoellick borden opgehouden met de leus "Nee tegen FTAA". De voorzitter van de COMAE legde de ministers uit waarom de FTAA de dood voor de indianen van het Amerikaanse continent betekent. "Heren, ik wil u zeggen (...), dat u niet kunt begrijpen hoe de armen leven op het Amerikaanse continent omdat u geboren bent in gouden kribben." Daarna werd een gezamenlijke verklaring van de demonstranten voorgelezen door de leider van de Nicaraguaanse landwerkers, mv. Sigüera. "Deze bijeenkomst vandaag is niet een consultatie of een dialoog, maar een verklaring van de onverzoenlijke oppositie van alle Amerikaanse volkeren tegen de FTAA." "Indien u niet luistert naar onze stemmen en die van de miljoenen op het continent zult u verantwoordelijk zijn voor het in gevaar brengen van de toekomst van het Amerikaanse continent." Ze eindigde met "Ja tegen het leven! Nee tegen de FTAA! Een Ander Amerika is mogelijk!"

Dat was het moment waarop de ministers veronderstelden dat de delegatie zou blijven voor een fotosessie met hen zodat ze zouden kunnen claimen een "dialoog" gehad te hebben met de demonstranten. Die stonden echter op na de laatste woorden van mv. Sigüera en liepen weg, de ministers als idioten achterlatend voor de tientallen aanwezige verslaggevers in de zaal. Dhr. Zoellick bleef toch een laatste belediging niet gespaard toen dhr. Rosset in een duidelijk voor een ieder hoorbare stem zei: "U weet net als ik dat alle opiniepeilingen in de VS laten zien dat de Amerikanen niet nog meer vrije handelsakkoorden willen en u zou zich moeten schamen dat u ingaat tegen de wensen van uw eigen mensen." En een van de demonstranten richtte zich in het Spaans tot de Latijnsamerikaanse ministers met de woorden: "U heeft geen zelfrespect, dat u zich ondergeschikt maakt aan hem terwijl hij niet eens uw taal kan spreken."

Rosset concludeerde dat "na de Seattle-achtige protesten van vandaag de regeringen van de VS en de transnationale ondernemingen nooit meer zullen kunnen beweren dat oppositie tegen vrijhandel alleen afkomstig is van een kleine groep van milieuvrijwilligers uit het noorden. Het is overduidelijk dat mensen uit alle geleidingen van de maatschappij, en vanuit geheel Latijnsamerika, niets te maken willen hebben met de FTAA, de Wereld Handels Organisatie en andere instellingen van handelsliberalisering.

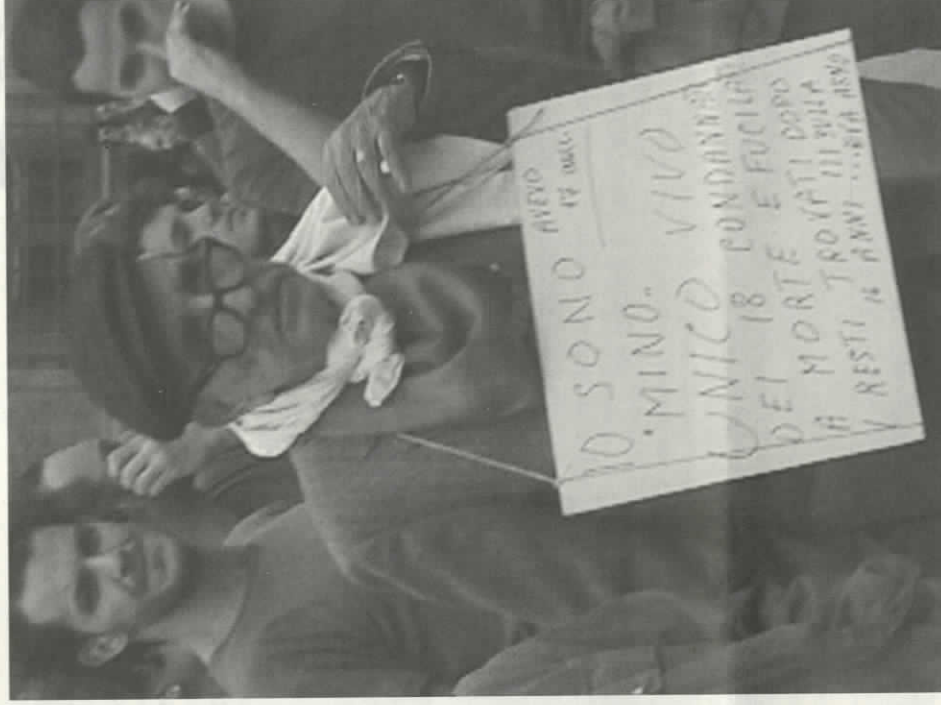
Food First
http://www.foodfirst.org
Samegevat en vertaald door Rob Bleijerveld

WTO-NIEUWSBRIEF

In september 2003 vind de 5e ministersconferentie van de Wereld Handels Organisatie plaats in Mexico, het vervolg op de toppen in 'Seattle' en 'Doha'. Als je wilt volgen wat er gebeurt in en rond deze belangrijke handelsorganisatie dan kun je je abonneren op WTO.ZIP, de gratis (Nederlandstalige) email-nieuwsbrief van Werkgroep Globalisering Delft/Den Haag.

Elke maand wordt je op de hoogte gehouden van ontwikkelingen in de WTO, zoals over liberalisering van openbare dienstverlening, over landbouwsubsidiering en dumping van goedkope voedingsmiddelen, over belenningen tav de medicijnenproductie tbv arme staten, over het politiek gezicht van het Europese moratorium tegen nieuwe gentechno-producten, over de poging om een investeringsakkoord à la MAI in te voeren. Ook kun je in WTO.ZIP analyses vinden van onderzoeksgroepen over achterliggende belangen van lidstaten. Maar ook berichten over het wereldwijde protest en verzet van sociale bewegingen, belangengroepen en niet-gouvernementele organisaties tegen de gevolgen van het WTO-beleid.

Aanmelden kan bij
onyva@xs4all.nl
Alle uitgaven van de nieuwsbrief
zijn ook te vinden op
www.stelling.nl/trouble

DRINGENDE OPROEP AAN ORGANISATIES: ONDERTEKEN GATS- EN INVESTERINGSPETITIES!

Europese organisaties worden door het 'van Seattle naar Brussel' Network (S2B) en ATTAC Frankrijk opgeroepen om massaal een aantal petitities (signons) te ondertekenen die betrekking hebben op de dreigende invoering van een nieuw investeringsverdrag in de WTO en op de ondemokratische en niet-transparante gang van zaken in de onderhandelingen over diensten door de Europese Commissie.

I. INVESTERINGEN: HET M.A.I. DREIGT TERUG TE KOMEN

Op dit moment wordt in een WTO-commissie een controversieel voorstel voor een investeringsakkoord uitgewerkt dat veel weg heeft van het beruchte Multilaterale Akkoord inzake Investerings (MAI), dat in 1998 'struikelde'. S2B roept organisaties op een protestverklaring(1) te tekenen(2) die in september aangeboden zal worden bij de aanvang van de 5e ministersconferentie in Cancún, Mexico. Daarnaast is het erg belangrijk, dat vakbondsleden en -kaders (ook in Nederland!) hun invloed aanwenden binnen hun bonden om de internationale vakbondskoepels TUAC, ETUC en ICFTU terug te roepen van een gevaarlijk avontuur. Die neigen er namelijk toe om voorwaardelijke (politieke) steun te verlenen aan het voorstel voor een investeringsverdrag waarmee ze de EU en VS, de belangrijkste belanghebbers, van dienst zijn. Ze zijn zich blijkbaar niet bewust, dat hun standpunt niet mee zal wegen tijdens de intensieve onderhandelingsrondes achter gesloten deuren en de informele bijeenkomsten in Cancún. Het onlangs uitgekomen boekje 'Power Politics in the WTO'(3) van Aileen Kwa geeft inzicht wat er achter de schermen gebeurt binnen de WTO. Misbruik van regels en oneigenlijke druk op vertegenwoordigers van arme staten totdat die zich conformeren aan de politieke wensen van VS, Japan, EU en Canada.

NOTEN:

- (1) <http://www.s2bnetwork.org/investmentstatement.htm>
- (2) Ondertekenen: stuur een email aan: <wto@foeeurope.org> onder vermelding van organisatiennaam en staat).

Lees WTO-ZIP!

>>> LEES VERDER OP VOLGENDE PAGINA >>>

(3) <<http://www.focusweb.org/publications/Books/power-politics-in-the-WTO.pdf>>

Meer info: * S2B-brochure: <<http://www.s2bnetwork.org/S2B-InvestmentWTO-Brochurefinal.pdf>>

* Alexandra Wandel (Friends o/t Earth Europe): <alexandra.wandel@foeeurope.org>

2. TWEDE PROTESTBRIEF AAN EUR. COMMISSIE OVER DIENSTEN-BELEID

Tot 1 december kan een andere petitie(4) ondertekend worden. Het gaat om een

open brief aan Europees Commissaris voor Handel Lamy, waarin

geprotesteerd wordt tegen de ondemokratische

en intrinsieke wijze waarop de EC zich opstelt bij de GATS-

onderhandelingen(5). Ondanks een eerder

dringend verzoek heeft Lamy geweigerd

voldoende inzicht te geven in de voorstellen van 'vraag en aanbod' die

de huidige fasen van de onderhandelingen

kenmerken. Daarmee wordt ondermeer het

Europees Parlement het

recht op volledige en tijdige informatie ontnomen en een middel om zich te beraden

en uit te spreken over de inzet van de EU in deze onderhandelingen. Maar ook sociale

bewegingen en belangenorganisaties worden buiten gesloten. Onderwijl zijn er al

jaren zeer innige banden tussen grote Europese bedrijven en Brusselse ambtenaren

en Commissieleden, waarbij de bedrijven de beleidslijn voor handel in diensten voor

de Commissie uitspelden, zoals ooit erkend door Lamy voor een gehoor van

ondernemers uit VS en EU.

Ook hebben de briefschrijvers grote bezwaren tegen het feit, dat er geen goede

evaluatie plaatsvindt van de economische, sociale en milieu-gevolgen van de

afspraken die eerder gemaakt zijn in het kader van GATS en van de voorstellen die op

dit moment op tafel liggen. Met name willen ze weten of en hoe die de

mogelijkheden van overheden beperken in de uitvoering en verbetering van publieke

dienstverlening in Europa en in arme staten.

Ondertekenen: stuur email aan <lamyletter@xs4all.nl> onder vermelding van

organisatiennaam, websitedres en contact-email.

NOTEN:

(4) Brief: <http://www.gatswatch.org/article.php3?id_article=2>

(5) GATS: Algemeen Akkoord inzake Handel in Diensten (WTO)

3. EUROPESE PETITIE AAN PARLEMENTSLEDEN VOOR DEBATTEN OVER GATS

ATTAC heeft op haar website een petitie geplaatst gericht aan leden van de nationale en Europese parlementen, die oproept tot transparantie door de EU in de Dienstenonderhandelingen. Het doel is om in nationale parlementen en EP debatten af te dwingen over de dienstenonderhandelingen en de standpunten van respectievelijk lidstaten en EU ten aanzien van de 'aanbodlijsten' die binnenkort samengesteld worden. Die debatten zouden kunnen leiden tot indiening van moties, waarin de Commissie zich moet verantwoorden voor ondemokratisch en intransparant beleid. Een Nederlandstalige versie van de petitie is te vinden op

<<http://france.attac.org/site/page.php?idpage=1384&langue=6>>. Er zijn ook voorbeeldbrieven aan te vragen bij Kees Hudig <kh@xminy.nl> welke desgewenst aangepast kunnen worden.

De sluitdatum voor Europarlementariërs om de petitie te ondertekenen is 29 november!!!

De SLUITDATUM VOOR TWEDE KAMERLEDEN om de petitie te tekenen is 7 DECEMBER!

Na ontvangst van de ondertekende petitie wordt een gezamenlijke persverklaring uitgebracht.

Tot 7 november (7) hadden slechts ongeveer 4 Nederlandse leden van het Europese Parlement de petitie ondertekend (6), maar NOG HELEMAAL GEEN ENKEL LID VAN TWEDE KAMER!! Het is daarom belangrijk dat alle geïnteresseerde organisaties en personen Nederlandse parlementsliden benaderen en aandringen op ondertekening en/of andere initiatieven ondernemen opdat er werkelijk een debat in de Tweede Kamer plaatsvindt. Adressen van Tweede Kamerleden zijn te vinden op <http://www.parlement.nl> (Die van Europarlementariërs op: http://www.europarl.eu.int/home/default_nl.htm). Op de website van Attac <<http://france.attac.org>> kun je ook tips vinden hoe de parlementsliden te benaderen om ze van het belang van de zaak te overtuigen.

Verzoek: antwoorden of reacties van Europarlementsliden doorsturen naar: Harem Desir <hdesir@europarl.eu.int> - coördineert campagne in EP

Annabelle Chassagnieux <anabelle@attac.org> - registreert reacties bij Attac

Frankrijk. Verzoek: antwoorden en reacties van Nederlandse (euro)parlementsliden naar: Kees Hudig <kh@xminy.nl> Deze reacties worden na verzameling doorgestuurd naar ATTAC Frankrijk.

Rob Bleijerveld

NOTEN:

(6) De volgende Nederlandse Europarlementariërs hebben reeds de petitie getekend: Theo Bouwman (GL), Kathelijne Buitenweg (GL), Dorette Corbey (SP) en Joost Laagendijk (GL)

(7) Huidige aantal is mij onbekend.

Meer in WTO.ZIP nr 20 (aan te vragen bij <onyva@xs4all.nl> malto:onyva@xs4all.nl> of via: <<http://www.stelling.nl/trouble>>

Binnen dit overlegmodel speelt de Sociaal Economische Raad (SER) de rol van Axe of Evil. De SER (1) verenigt overheid, werkgevers- en werknemersorganisaties, die worden bijgestaan door een aantal onafhankelijke miljonairs. Ex-minister mr. K.G. de Vries noemde de SER eens het hoofdkwartier van de overlegconomie. Door belangrijk politiek beleid eerst aan de in de SER verzamelde hotemetoten voor te leggen wordt de kansen op sociale onvrede tot een absoluut minimum teruggebracht. Vroeger noemde men dit ultieme overlegmodel, waarbinnen de belangrijkste maatschappelijke organisaties zijn verenigd, "corporatisme". Sinds Mussolini, Franco en Hitler er mee aan de haal zijn gegaan en er een oorlogseconomie op liet draaien, is dit woord echter besmet verklaard. Vandaag spreken we liever van 'het Poldermodel'.

De moraal van dit verhaal is dat achter de façade van 'parlementaire democratie' een maatschappelijk organisatie-model schuil gaat die in een grote boog om de grootste maatschappelijke tegenstellingen heen loopt. De tegenstellingen tussen zij die aan de touwtjes trekken en wij aan wiens touwtjes getrokken wordt. Binnen dit maatschappelijk model wordt het gewoon gevonden dat de één in een reusachtige villa woont terwijl de ander onder een brug bivakkeert, dat vrijheid van meningsuiting in praktijk er op neer komt dat alle dagbladen, TV en radiozenders pro-kapitalistisch zijn, dat buitenlanders 90 % van het professionele schoonmaakwerk doen en dat de milieuvriendelijke bus of trein vijf keer zo duur is dan een ritje met de auwto (om maar wat te noemen).

Een kleine honderd jaar algemeen stemrecht heeft laten zien dat de parlementaire marges smal zijn. De uitholling van de macht van de nationale staat, ten gunst van internationale kapitalistische instituties, maakt de afstand waarop besluitvorming plaats alsmar groter, waardoor de toch al krappe nationale parlementaire marges verder worden verkleind.

Aan dit sombere beeld proberen gelukkig allerlei mensen iets te veranderen. De meeste van hen kiezen voor binnen of buitenparlementaire actie. De SP doet zelfs beiden. Een veel kleiner deel kiest voor basisdemocratie en antiparlementarisme. Anarchisten horen inhoudelijk gezien tot de laatste genoemde groep al richt men zich in praktijk vaak 'stiekem' toch op het beïnvloeden van politieke partijen. Om deze reden heb je als actievoerende anarchist een grote kans de SP tegen te komen, in tegenstelling tot Groenlinks, die alleen parlementair actief is.

»» LEES VERDER ONDERAAN PAGINA 13 »»

BAAIT HET NIET DAN SCHAADT HET NIET...

Wat doe jij twee-en-twintig-januari-tweeduizend-en-drie? Maak je de periodieke gang naar de stembus of blijf je thuis? Anarchisten hoeven eigenlijk niet te twifelen. Anarchisten geloven immers niet in de parlementaire democratie, dus waarom zou men stemmen?

Verkiezingen en politieke partijen horen immers bij een maatschappelijk organisatie-model, waarin mensen hun stem wordt ontnomen, waar professionele politici beslissen over de levens van massa, waarin de participatie in de 'democratische' besluitvorming is teruggebracht tot één verkiezingsdag in de vier jaar, waarna je geacht wordt je bek te houden. Anarchisten stemmen echter iedere dag, door dingen te doen of juist te laten of, beter nog, door zich te organiseren in anti-parlementaire, basisdemocratisch organisaties die staat en kapitaal bestrijden en alternatieven opbouwen.

Althans zo is de mythe want ik ken talloze anarchisten die wel stemmen en ook zat anarchisten die menen dat organisatie gelijk staat aan hiërarchie. Die anarchisten stemmen niet uit vertrouwen in parlementaire democratie, maar veeleer omdat ze denken, baat het niet dan schaad het niet. Ook al trekt geen regering iets van een 'radicale' oppositie aan, in ieder geval komt er dan af en toe eens een ander geluid van onder de Haagse kaasstolp, zo is de gedachte. Bovendien is een regering onder leiding van streebtje Wouter Bos altijd nog net even beter, dan één onder leiding van dan andere, iets rechtser, strebertje Jan Pieter Balkenende.

Politieke partijen en verkiezingen: wat moet je er mee, wanneer je er eigenlijk tegen bent? Ook voor mijzelf is het wel of niet meedoen aan verkiezingen, maar ook het al dan niet contact onderhouden met politieke partijen, een groot dilemma. Eén waar ik niet zo gemakkelijk onder uit kom. Het Eurodusnie collectief, waar vanuit ik mijn politieke activiteiten onderneem, heeft er namelijk voor gekozen zich niet terug te trekken in haar twee Vrijplaatsen, maar zich open te stellen voor andere mensen die problemen hebben met de kapitalisering van het leven. Nogal wat van deze mensen zijn, vaak lokaal, actief binnen politieke partijen, of accepteren ze als noodzakelijk kwaad. En dat knaagt aan me want linkse partijen zijn, samen met vakbonden en (andere) Niet Gouvernementeel Organisaties, de belichaming van het historisch compromis.. De kern van het historisch compromis is dat links het kapitalisme omarmde wanneer rechts de massa een stukje van de taart gunde. En zo geschiedde... Het compromis materialiseerde zich in de sociale verzorgingsstaat en regenwoud aan belangenorganisaties en overlegorganen die op naleving van het compromis controleren.

HET COLLECTIEVE EXPERIMENT ...

Longo Mai is in het Franse Provence-dialect de uitdrukking voor 'lang leven'. Het is ook de naam van een op anarchistische leest georganiseerd samenwerkingsverband waarbinnen elf landbouwcoöperaties zijn verenigd. Longo Mai is een inspirerend voorbeeld van duurzame directe actie en basisdemocratie, waarin revolutie niet wordt gemystificeerd en voorgesteld als een moment in de toekomst waar de macht wordt overgenomen van de heersende klasse, maar wordt teruggebracht tot haar ware essentie, namelijk een sociaal proces dat in het hier en nu en van dag tot dag geleefd wordt. Wat volgt is een bewerkt verslag van een gesprek met Paul die sinds 1984 in Longo Mai woont en werkt.

30 JAAR LONGO MAI

De Longo Mai beweging is een experiment met een andere vorm van samenleven. De wortels van de coöperatie gaan terug tot eind jaren zestig, begin jaren zeventig. Het Zwitserse *Hydra* en het Oostenrijkse *Spartacus* waren organisaties die bestonden uit studenten en handvaklieden. Ze kenden elkaar van de protesten in '68 en waren ontevreden over het rechtse, conservatieve beleid dat door regeringen werd gevoerd. In die tijd waren er natuurlijk tal van mensen, vooral jongeren, die hoopten dat dankzij de protesten grote maatschappelijk veranderingen zouden kunnen worden doorgevoerd. Toen bleek dat de gevestigde orde zich niet liet kloppen en er bovendien ook nog een economische crisis uitbrak, belanden vele rebellen in het 'illegale circuit'. Tal van gewapende stadsguerrillagroepen zagen het licht, zoals de Baader Meinhofgroep, Action Directe en de Rode Brigades. Het was tegen deze achtergrond dat *Hydra* en *Spartacus* een discussietekst publiceerden genaamd 'De crisis, een offensief.' In de discussietekst schreef men dat er in heel Europa verlaten dorpen in berggebieden waren en dat jongeren er goed aan zouden doen deze te gaan bewonen. Niet zozeer om zich terug te trekken, maar om zich in alle rust te beraden op de (politieke) ontwikkelingen. Tegelijk kon men er experimenteren met autonome samenlevingsvormen. Toen ik hiervan (pas veel later) hoorde sprak mij dit enorm aan.

De discussietekst resulteerde in 1973 in de aankoop van 300 hectare grond in de Franse Provence. De coöperatie staat vandaag de dag bekend als de 'Grange Neuve'. De buitenlanders die zich er vestigden (dit waren toen vooral Zwitsers en Oostenrijkers) werden al vrij snel door de Franse regering het land uitgewezen. Die kende *Hydra* en

Spartacus nog van hun militante acties in de jaren zestig en zag in beiden een gevaar voor de veiligheid en openbare orde. De repressie had een omgekeerd effect. Er verschenen veel artikelen in (met name Franse) kranten en spoedig zat het hier vol met Fransen die door het gedachtegoed van Longo Mai werden aangetrokken. De uitgewezen mensen richtten na terugkomst in Oostenrijk en Zwitserland nieuwe coöperaties op. In 1976 startte Longo Mai in Briançon een spinnerij en een eerste coöperatie in Espezonne in de Ardeche, beide in Frankrijk. Toen was het een tijdje stil. Pas in 1990 volgden nieuwe aankopen.

Eerst werd een twintig hectare groot tuinbouwcoöperatie in de buurt van het Franse Arles aangekocht. Kort daarna volgde de aankoop van een coöperatie in het Oost Duitse Meckelenburg en één in de Oekraïne, vlak bij de Hongaarse grens. Het initiatief voor de start van nieuwe coöperaties wordt meestal genomen door de bestaande Longo Mai groep, maar soms komt het initiatief van buitenstaanders, die dan de wens uitspreken zich bij Longo Mai aan te sluiten met een bestaand of een nieuw project. Zo werd de Oostduitse coöperatie begonnen door een volledig nieuwe groep mensen.

Nog anders ging het bij de coöperatie in Costa Rica. In 1979 kocht Longo Mai er na een intensieve Europese fondswerving campagne drieduizend hectare grond aan, vlakbij de Nicaraguaanse grens. In die tijd woedde er in Nicaragua een verschrikkelijke burgeroorlog. De door de Amerikaanse regering in het zadel gehouden dictator Somoza vocht er tegen linkse Sandinista rebellen. De arme bevolking van Nicaragua sloeg massaal voor het oorlogsgeweld op de vlucht. Zij kwamen terecht in vluchtelingenkampen in de omliggende landen. Daar had men geen enkel perspectief en moest men maar afwachten of en zo ja, wanneer de hulp kwam. Longo Mai wees dit soort (pacificerende) hulpverlening, zoals gegeven door het Rode kruis af, en voorzag de Nicaraguaanse vluchtelingen van een stukje landbouwgrond zodat men zichzelf kon behelpen. Na de oorlog keerden de meeste vluchtelingen echter terug. Nu wonen er zo'n vijftig boerengezinnen uit Costa Rica, een aantal gevluchte Salvadoraanse boerenfamilies en één Europees gezin, dat daar al vanaf het begin woont. In totaal wonen er in de elf coöperaties van Longo Mai tussen

Met de oogst van 4 ton aardappelen zullen we de winter wel doorkomen...

... EN IK

de honderdvijftig en tweehonderd volwassenen en zo'n honderd kinderen. Deze groep is vrij constant. De mensen die hier komen wonen zien dit meestal wel als iets voor langere tijd. Er zijn dan ook aardig wat mensen die er al sinds het begin af aan bij zijn. Ook krijgen enkele coöperaties veel bezoek uit binnen- en buitenland. In Grange Neuve komt het in de zomermaanden voor dat er naast de zestig vaste bewoners ook nog eens dertig bezoekers te gast zijn.

DE ORGANISATIE

Bij het organiseren van een internationaal opererende organisatie als Longo Mai komt het één en ander kijken. Zowel tussen als binnen de coöperaties zijn er verschillende overlegmomenten. Zo ontmoeten de negen coöperaties (die uit Costa Rica en de Oekraïne uitgezonderd) elkaar eens in de drie maanden, elke keer in een andere coöperatie. Er komen dan gedelegeerden van deze coöperaties om de projecten en financiën te bespreken.

We zijn op dit moment bezig al het bezit van Longo Mai onder te brengen bij één speciaal daarvoor door ons opgerichte stichting, genaamd het Europees Landfonds. Dat is een moeizaam proces want de wetten en regels verschillen van land tot land.

Het idee is dat andere coöperaties, die zich kunnen vinden in het Longo Mai gedachtegoed, zich via het landfonds bij ons kunnen aansluiten. De criteria om je te kunnen aansluiten worden van geval tot geval bekeken. We hebben geen maximum voor het aantal coöperaties, maar ik denk dat het belangrijk is dat je in ieder geval iedereen kent. Het gaat er ons dus zeker niet om een massaorganisatie te worden, maar meer dat het idee achter Longo Mai zich als een olievlek verspreidt.

Binnen de collectiviteit is er veel plaats voor autonomie. De afzonderlijke coöperaties hebben bijvoorbeeld door de jaren heen ieder zo hun eigen organisatorische dynamiek ontwikkeld. De taakverdeling binnen deze coöperaties is vaak op organische wijze tot stand gekomen. Ook binnen Grange Neuve draait alles door, zonder dat veel formeel overleg nodig is. Vaker zijn er informele momenten waarop dingen besproken worden. Dan heeft iemand iets te zeggen en roept dan iedereen bij elkaar. Zo is er een aantal keer gesproken over de onlangs in Leiden gehouden conferentie van Peoples Global Action (PGA), waar enkelen van Longo Mai aanwezig waren. Het ging er dan vooral om mensen te informeren over wat PGA is en uit te leggen waarover gesproken is. Dat is best belangrijk want lang niet iedereen ziet de zin in van dit soort politieke activiteiten.

WAT IS RENDABEL?

Zoals gezegd zijn de coöperaties zo zelfstandig als mogelijk, al zijn er natuurlijk zaken die we gezamenlijk beslissen. Zo bestond een tijdje terug het plan om vijf hectare grond aan te kopen in de buurt van Grange Neuve. Deze grond pachten we op dit moment, maar de eigenaar wil er van af. Dit plan hebben we toen met de andere coöperaties

» VERVOLG VAN PAGINA II »

besproken. We besloten om een kleine campagne te starten om de benodigde financiële middelen (15'000 €) bijeen te krijgen. Ook gaan alle particuliere donaties en overheidssubsidies in een gemeenschappelijke geldpot. Behalve geld van ideële fondsen en sympathisanten krijgen we namelijk geregeld subsidies, daar hebben we geen principiële bezwaren tegen. Zo krijgt Longo Mai reguliere landbouwsubsidies en soms geld voor incidentele projecten zoals het bouwen van een ecologische waterzuivering. De coöperaties houden zelf vrijwel nooit geld over: of zij investeren alles wat ze verdienen in hun eigen coöperatie of ze hebben sowieso structurele tekorten. De coöperaties proberen ook helemaal niet om 'rendabel' te zijn. Dat zou immers betekenen dat men alleen nog maar bezig is met het 'rendabel draaien' en de criteria waarmee 'rendabiliteit' wordt berekend zijn volgens ons verkeerd. Wat is namelijk rendabel? Is het rendabel om varkens net als in Nederland te houden in de varkensstallen, met alle gevolgen van dien of is het rendabel om, net als ons, varkens buiten te houden in een gemengd bedrijf? Kijk, als we zouden moeten of als we er voor zouden kiezen, zouden de coöperaties best zonder donaties en subsidies kunnen, maar dan zouden we ook niets meer daar buiten kunnen doen, zoals we nu bijvoorbeeld doen met het Europees Burgerforum, Radio Zinzine (zie verderop) en niet te vergeten het ontvangen van gasten. Het tekort is dus eigenlijk een gevolg van het feit dat we altijd meer willen dan eigenlijk financieel mogelijk is en dat vind ik een heel gezond situatie. Het betekent namelijk dat je vol plannen zit!

GRANGE NEUVE

De grootste coöperatie van Longo Mai staat bekend als Grange Neuve. Het in 1973 aangekochte Grange Neuve is gelegen op een heuvel en bestrijkt driehonderd hectare grond waarvan tweederde bestaat uit jong eikenbos. Bovenop de heuvel bevindt zich de studio van radio Zinzine (1), het (legale) radiostation van Longo Mai dat vierentwintig uur per dag in de wijde omtrek via de ether, en via internet wereldwijd te beluisteren is. Rondom de heuvel worden de schapen gehoed. Een paar weiden zijn van heel slechte kwaliteit. De heuvel bestaat daar voornamelijk uit steen. De betere grond ligt onder aan de heuvel en daar vind je dan ook Grange Neuve (het centrale gebouw) van deze coöperatie. In Grange Neuve zijn twee grote gemeenschappelijke ruimten waaronder een eetzaal waar drie keer per dag gezamenlijk gegeten wordt. Aan weerskant liggen de gerenoveerde boerderijen 'le Pigeonnier' (de duiventil) en Hyppolite. Verder vind je verspreid over het terrein nog enkele andere gebouwen zoals stallen, schuren, een grote timmerwerkplaats, een garage, een kantoor, een drukkerij en een computerruimte. We hebben circa 40 hectare bewerkbare grond. Normaal is dit genoeg voor één, hooguit twee boerenechtparen. Daarop leven en werken wij dus met minstens zestig mensen. We houden honderden schapen (voor vlees- en wolproductie) en ganzen, varkens, kippen, kalkoenen en eenden (voor het vlees). Koelen hebben we niet want daar hebben we niet genoeg gras en water voor. Ook verbouwen we granen, gerst, rogge en tarwe, onder meer voor veevoerproductie. Persoonlijk vind ik trouwens dat er meer voor de directe consumptie zou kunnen worden verbouwd in plaats van voor veevoer, maar dat is een heel moeilijke discussie in Longo Mai. Vrijwel iedereen is hier carnivoor (ook ik). Dat neemt echter niet weg dat wanneer je met zoveel mensen op zo'n stukje land leeft je eigenlijk beter andere gewassen zou kunnen verbouwen zoals kikkererwt en kool.

We hebben verder nog een tuin van 2 hectare met tuinbouwgewassen zoals sla, tomaten, courgette etc. Binnenkort krijgen we een biologisch keurmerk voor onze gewassen. Dit doen we hoofdzakelijk omdat er subsidie mee binnen te halen valt. Persoonlijk vind ik het keurmerk niet zo nodig, want sinds bij het Eco keurmerk de 'sociale verhoudingen' niet meer als criteria meetellen, zegt het me niets meer. Je kunt nu bij wijze van spreken biologisch produceren terwijl je je Marokkaanse gastarbeiders uitbuit. Een deel van de Grange Neuve producten en dat van de andere coöperaties, verkopen we op de markt in Forcalquier, een dorp hier vlakbij.

WERKEN EN INKOMEN

We vinden het fijn wanneer mensen veel van de verschillende taken kunnen uitvoeren, maar het is niet meer zoals in het begin dat we de verdeling en het rouleren van de taken geforceerd proberen te structureren. Vroeger was het nog zo dat je telkens voor een aantal maanden een bepaalde taak kreeg toebedeeld, nu gaat dat meer organisch en laten we het over aan de eigen verantwoordelijkheid en interesse. Mensen vragen me dikwijls of er geen mensen zijn die de kantjes er vanaf lopen. Nou misschien wel, maar eerlijk gezegd stel ik me de vraag niet eens! Je leeft hier met z'n allen, kent elkaar en discussieert met elkaar. Natuurlijk doet de

De lindebloesem wordt van de takken geplukt en dan gedroogd

ene meer dan de andere, maar goed je hebt je eigen verantwoordelijkheid en je werkt niet bij Longo Mai, maar Longo Mai is iets dat jezelf mee helpt opbouwen.

In Longo Mai werkt niemand in loondienst. Je hebt hier op Grange Neuve ook helemaal geen loon nodig om te kunnen wonen, werken en leven. Er is immers volop te eten en drinken en als je eens geld nodig hebt voor een reis, voor kleren of sigaretten krijg je dit uit de *collectieve weekkas*. Het geld van de weekkas zit in een portemonnaie die per toerbeurt door iemand wordt beheerd. We hebben met z'n allen besloten hoeveel er iedere week in deze portemonnaie wordt gestopt, iedereen kan vragen wat die nodig heeft. Als de portemonnaie leeg is, is die leeg. Vrijwel iedereen die regulier in Frankrijk woont en onder het minimum inkomen zit krijgt van de staat een ziektekostenverzekering toebedeeld. (dus da's mooi meegenomen!) Binnen Longo Mai is de noodzaak tot het hebben van privé bezit minimaal. Natuurlijk heeft iedereen wel wat privé-eigendommen zoals platen, boeken of kleren en het is ook zeker niet verboden iets te bezitten, maar toch bezitten de mensen hier niet veel. Prive TV's heb ik hier bijvoorbeeld nog niet gesignaleerd. In principe mogen mensen naast Longo Mai in sommige situaties wel een uitkering, een betaalde baan of spaargeld hebben, het hangt van de omstandigheden af en of het klikt tussen de mensen. Er zijn hier bijvoorbeeld in het verleden hele families naartoe verhuisd. Lange tijd dachten we dat dit niet goed kon gaan maar het is ondertussen wel gebeurd.

Dat de regels bijvoorbeeld rond privé-eigendom flexibel zijn, bewijst de in Grange Neuve woonachtige Michel. Toen hij hier kwam wonen bezat hij een auto waar die helemaal weg van was. Hij wist dat wanneer hij er iedereen mee liet rijden (er zijn op Longo Mai een aantal collectieve auto's) zijn auto binnen twee maanden op zou zijn. Omdat mensen het met hem konden vinden, vonden we het goed dat hij de auto voor zichzelf hield. Hij doet er verder ook helemaal niet bezitterig over en anderen zijn ook niet afgunstig. Waarom zouden ze? Ze kunnen het immers prima met hem vinden.

POLITIEK

Naast het opzetten en ondersteunen van autonome landbouwcoöperaties houdt Longo Mai zich ook bezig met politiek, geschreven met de hoofdletter P. Zo richtte Longo Mai kort na de val van de muur het *Europees Burgerforum* (2) op. Wij begrepen dat het kapitalisme op het punt stond Oost-Europa op te slokken en wilden mensen daar steunen. Op de congressen van het Europees Burgerforum kwamen soms wel vierhonderd mensen bijeen met wie we op een of andere manier de afgelopen jaren contact hebben gehad en die (volgens ons) zinnige dingen te zeggen hebben. Ook nu nog komt het forum regelmatig bij elkaar. Daarnaast was Longo Mai de drijvende kracht achter een begin jaren negentig opgezet alternatief persbureau voor ex-Joegoslavië. Wij kenden veel journalisten uit die regio, want wij hebben een coöperatie in Oostenrijk, vlak bij de oude grens van ex-Joegoslavië. Het was in die tijd voor journalisten erg moeilijk om te weten wat er in de verschillende republieken gebeurde. Wij hebben toen een netwerk van anti-nationalistische journalisten opgezet, onder meer met behulp van een centrale computer in Parijs, die journalisten uit de verschillende republieken met elkaar verbond.

We zijn ook actief in het ondersteunen van migranten en vluchtelingen. Toen een aantal jaren geleden een boot met honderden Koerdische vluchtelingen strandde op de Zuid-Italiaanse kust zijn we er heen gereden met een groep mensen van Longo Mai. We hoorden dat een burgemeester, van een dorp daar in de buurt, had gezegd dat de Koerden bij hun welkom waren. Zoals uit zoveel dorpen in Zuid-Italië waren de jongeren van het dorp namelijk weggetrokken naar het geïndustrialiseerde noorden en dreigde het dorp uit te sterven. Hij bood de Koerden gastvrijheid aan. We hebben daar toen een vereniging opgezet die dat idee promootte. De Koerden zijn er inderdaad opgevangen. Zo'n veertig wonen er nog steeds, de rest vertrok uiteindelijk alsnog naar het noorden, op zoek naar werk. Ook nu hebben we daar nog contacten. Er is momenteel een busje met mensen uit Longo Mai daar ter plaatse om te helpen olijven te oogsten.

Toen in het Spaanse Andalusië pogroms tegen Marokkaanse gastarbeiders plaatsvonden, organiseerde het Burgerforum een internationale onderzoeksmissie die ter plaatse ging om de situatie te onderzoeken er over aan ons te rapporteren. Wat we doen is dus telkens ongeveer hetzelfde. In Longo Mai wonen en werken mensen uit allerlei landen. Wat wij doen is mensen uit de verschillende landen met elkaar in contact brengen. Ook lokaal timmert Longo Mai aan de weg. We hebben met dertig boeren uit de regio de vereniging 'PaisAlp' opgericht. Het is een praktisch georiënteerd samenwerkingsverband dat het doel heeft onderlinge hulp te faciliteren en streekeigene productie te bevorderen (dit om onnodig vervoer te voorkomen). De leden van PaisAlp onderschrijven een gezamenlijk handvest waarin onder meer staat dat de boeren de vervaardiging van hun producten zoveel mogelijk volgen, dat er geen genetisch gemanipuleerd voedsel of hormonen mogen worden gebruikt, dat er zoveel mogelijk streekeigen productie is enz., enz. Daarnaast onderhouden we wat contacten met politici. Ik vind het best interessant ook eens van hun te horen wat ze doen en andersom dat zij eens zien

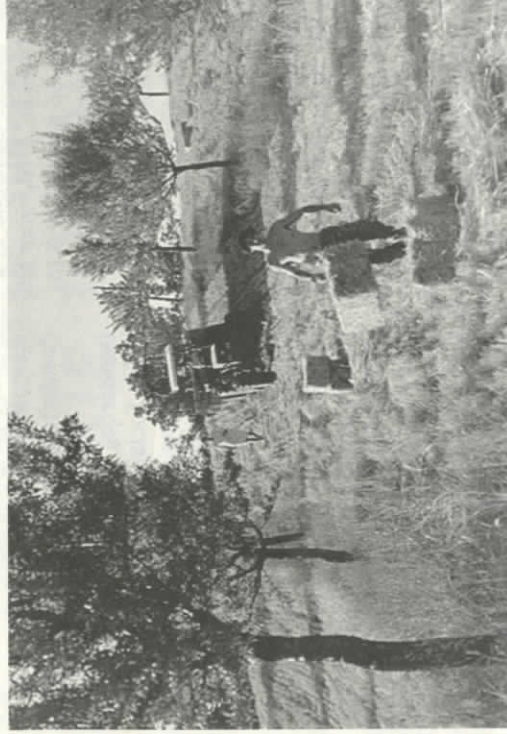
wat wij doen. Het heeft ook een defensieve werking en dat is geen luxe. Longo Mai is immers flink vaak aangepakt door overheden en dan kan steun of sympathie van politici best handig zijn.

IK IN HET EXPERIMENT

Ik heb altijd gezocht naar gezamenlijkheid, het dingen doen samen met andere mensen. Toen ik voor mijn eindexamen mijn school verliet ging ik in kraakpanden wonen. Zo woonde ik 21 jaar geleden in kerkrade in een kraakpand genaamd 'de Vrije Bocht'. Wat mij betreft ging het kraken, zeker aan het begin, ook niet zozeer over politiek maar heel eenvoudig over het dingen delen met anderen zoals je wasmachine, je huis en je leven. Ik heb zo'n drie jaar gekraakt en leef inmiddels al weer achttien jaar in Longo Mai. Op dit moment woon en werk ik al weer drie jaar in 'Grange Neuve' één van de elf coöperaties van Longo Mai. Daarvoor woonde ik in andere coöperaties van Longo Mai, zoals op een boerderij in een klein dorpje in de bergen van de Franse Ardeche. Toen deze coöperatie wegens allerlei omstandigheden door Longo Mai werd afgestoten, vertrok ik in 1994 naar Treynas, eveneens in de Ardeche. Na een jaar of vijf ben ik vertrokken naar de spinnerij van Longo Mai in Briançon, in de Franse Alpen. Vanuit daar ben ik weer naar een paar jaar verhuisd naar 'Grange Neuve'.

Ik denk dat je om in een collectief zoals Longo Mai te kunnen leven je een sterk individu moet zijn, zo niet is er een grote kans dat je door het collectief wordt opgeslokt, jezelf er in verliest. Het leven binnen Longo Mai is niet eenvoudig. Ik heb veel momenten gehad dat ik me afvroeg: "Blijf ik hier of niet?". Je moet toch heel veel strijden om iets voor elkaar te krijgen. Als je alleen, met z'n tweeën of met z'n drieën een idee hebt moet je dit vaak eerst voorleggen aan alle anderen. Je moet je op een of andere manier toch tegenover andere verantwoordelen en af en toe heb ik gewoon zin om te zeggen: "Ik denk dat het zo moet dus ik wil het zo doen". Zo heb ik bepaalde ideeën over de wijze dat we landbouw bedrijven. Ik vind bijvoorbeeld dat we best minder vlees zouden kunnen eten en dat we (nog) veel minder in supermarkten zouden kunnen kopen. Daar is niet iedereen het over eens en wat doe je dan? Dan moet je uiteindelijk toch veel compromissen sluiten. Je trekt aan de andere kant ook veel kracht uit zo'n collectief. Ik kan er zomaar een dagje of een week tussen uit trekken, wanneer ik dat wil. Het geheel, de Longo Mai beweging, draait ook zonder Paul gewoon verder. Het is voor je persoonlijke ego niet altijd even makkelijk te accepteren, dat je aanwezigheid niet noodzakelijk is en dat de boel ook zonder jou doordraait.

Al zijn er gelukkig dingen binnen Longo Mai die ik als mijn creatie kan aanmerken. Neem de ecologische waterzuivering waarin al het water dat in de Grange Neuve coöperatie wordt gebruikt wordt opgevangen

In de amandelboomgaard verbouwen we ook nog graan

en schoongemaakt, zodat het opnieuw kan worden gebruikt.

Grange Neuve kampt met een tekort aan woonruimte. De woonruimtes in de verschillende gebouwen worden zo goed als het kan onderling verdeeld. Natuurlijk

Achter de was: Eén van de bouwvagens waar we nog in wonen

heeft iedereen, naast de gemeenschappelijke ruimtes, een eigen stekkie. Toch is de situatie verre van ideaal. Ikzelf en een aantal anderen wonen nog steeds in bouwvagens op het terrein.

Rond de verschillende gebouwen waarin gewoond wordt zie je aparte kliekjes ontstaan. Dat is ook heel normaal. Je zoekt immers een woonplek uit waar mensen wonen met wie je het kan vinden. Hetzelfde geldt voor je eigen activiteiten binnen Longo Mai. Op zich maakt het me veel minder uit wat ik doe dan met wie ik het doe. Natuurlijk, we hebben een collectief van 60 mensen en dan kan je het nooit met iedereen even goed vinden. Er zijn bijvoorbeeld zes, zeven mensen waarvan ik zeg daar kan ik alles mee delen, daar kan ik mijn zorgen en bedenkingen makkelijk bij uiten. Met weer anderen heb ik soms grote moeilijkheden.

Terwijl collectiviteit en autonomie van het individu voor mij als vanzelfsprekend bij elkaar horen blijkt er ook een spanningsveld tussen beide idealen. Zo zijn er mensen die letterlijk zichzelf (willen) verliezen in al de collectiviteit. Zij vinden de Longo Mai beweging wel makkelijk, omdat ze dan hun ding kunnen doen zonder zichzelf al te veel vragen te stellen. Daarnaast heb je onder de zestig mensen die hier leven

natuurlijk mensen die er veel aan trekken en weer anderen die zich graag laten trekken. Dit zit dan vaak in het karakter van die mensen. Het ontbreekt sommigen blijkaar aan de kracht zelf initiatieven te ontplooien. Het wonen en werken met zoveel mensen in één

samenwerkingsverband is al met al lang niet makkelijk. Soms zijn er woede uitbarstingen, ruzies of weet je dat bepaalde mensen elkaar niet kunnen uitstaan. Ik heb me ook wel eens een paar dagen terug getrokken in m'n woonwagen omdat het me even te veel werd, maar ja, ik heb er voor gekozen om binnen dit collectief te wonen en daar horen de ruzies ook bij. Niemand maakt er

trouwens een probleem van hoor, wanneer iemand zich even een tijdje terugtrekt. Men begrijpt dat van elkaar en je leert er mee om te gaan. Er lopen hier ook zoveel verschillende mensen rond. De ene is heel activistisch en spontaan en de ander is weer heel diplomatiek en streeft naar het sluiten van compromissen.

Uiteindelijk blijft het een experiment...

Marco

NOTEN:

1. Radio Zinzine: <http://www.radiozinzine.org>
2. Europees Burgerforum: <http://www.forumcivique.org>

Longo Mai heeft geen webstek.

Contactadres Grange Neuve (waar Paul woont)

Longo Mai

Grange Neuve

04300 Limans

Frankrijk

Tel: +(0)4 92 73 05 98 ('s avonds)

+(0)4 92 73 18 15 (overdag)

Fax: +(0)4 92 73 18 18

Longomai@free.fr

>>> VERVOLG VAN PAGINA 10 >>>

Ondanks dat men elkaar tegenkomt verschillen anarhisten en de SP fundamenteel van elkaar. De SP omarmt immers de (spelregels van de) parlementaire democratie en ziet de nationale staat als centrale organisator van de samenleving. Lees het verkiezingsprogramma van de SP maar eens door, 'meer overheid' is zo'n beetje het standaard SP antwoord. Uitvoering van het SP programma zal het staatsapparaat dan ook aanzienlijk vergroten en dat is iets waar je je als anarchist nou niet bepaald op verheugt!

Anarhisten streven immers naar een samenleving waarin autonomie van het individu en basisdemocratie centraal staan en dat betekent dat er geen plaats is voor privaat eigendom, loonslavernij of nationale staat.

Een progressieve stembusoverwinning, met als gevolg een regering van sociaal democraten en klein links, zal de noodzakelijke revolutionaire democratisering van de maatschappelijke verhoudingen waaronder de ontmanteling van het staatsapparaat natuurlijk nooit doorvoeren. Rest de vraag wel of niet te gaan stemmen. Niet gehinderd door al te grote verwachtingen, maar met een regering van CDA en VVD in het vooruitzicht, overheerst ook bij mij de gedachte: baat het niet dan schaadt het niet...

Marco

NOTEN:

- (1) <http://www.ser.nl/>
- (2) http://home.szw.nl/actueel/dsp_persbericht.cfm?jaar=1998&link_id=583

DUUSNI EUWS

POLITIEKE AGENDA DECEMBER-JANUARI

symposium "Blauwe Blijft", 15:00
kraakbaan, 21:30 bands Blauwe
Aanslag, Buitenom, Den Haag. Info:
070-3884636.

Zaterdag 14 december

Doe mee met "Jouw ideale
economie", 5 ochtenden met
anderen nadenken over wat voor jou
een vrije en sociale economie is.
Kennismaken. In Utrecht. E 10,- voor
alle bijeenkomsten op giro 9023650
tnv Zin! Org: Zin!-voor vrijheid voor
iedereen.
Info: Metha@antenna.nl / 030-
2767999.

Zaterdag 14 - zondag 15 december

Internationaal Anarchistisch Congres
(The 7th Anarchist Biennial). Org:
The Anarchist International,
e-mail: ifa@anarchy.no. Http://
www.anarchy.no/ai.html

Zondag 15 december

Blauwe Aanslag 22 jaar: 13:00
brunch, 14:00 oriëntaalse middag,
21:00 band. Blauwe Aanslag,
Buitenom, Den Haag.
Info: 070-3884636.

Maandag 16 december

19:00 Benefiet voor DBF-support
group. Met Vals (anarcho punk),
Radio Bikini (limbo punk), Cockroach
(crust), Olho de Gato (crust) en
Mihoen (keuken-punk). The Innocent,
Deldenerstraat 25, Hengelo. E 2,-.
Info: dieren_rechten@hotmail.com

Vrijdag 20 - zaterdag 21 december

Internationale actiedagen 'Don't cry
for Argentina, shout!' Info: 020-
6279661.
Http://www.globalinfo.nl/article/
articleview/121/1/2/

Zaterdag 4 januari

Doe mee met "Jouw ideale
economie", 5 ochtenden met
anderen nadenken over wat voor jou
een vrije en sociale economie is. 2
sprekers. In Utrecht. E 10,- voor alle
bijeenkomsten op giro 9023650 tnv
Zin! Org: Zin!-voor vrijheid voor
iedereen.
Info: Metha@antenna.nl / 030-
2767999.

Zaterdag 11 januari 2003

Las Vegas, Vrijplaats Koppen-
hinksteeg. Herdenking Marinus van
der Lubbe Op 10 januari 2003 is het
al weer 69 jaar geleden dat Marinus
van der Lubbe (13-1-'09#10-1-'34)
overleed. Wereldberoemd in
Nederland. "Als hij nu had geleefd,
was hij misschien zanger van een
punkband geweest, of kraker", zei
iemand eens. In ieder geval een man
die actie voerde. Maar wel in zijn
eentje en spontaan, als koppige

Zaterdag 14 december
Blauwe Aanslag 22 jaar: 11.30

Vrijdag 6 december

12:45 Wake Vrouwen in het Zwart:
'Israel: stop bezetting Gaza en West-
Oever en ontuim nederzettingen in
Palestijns Gebied!'. Spui (bij het
Lieverdje), Amsterdam. elke 1e
vrijdag van de maand! Org: Vrouwen
in het Zwart. Info: Lily v/d Berg, e-
mail: osp@xs4all.nl. Http://
www.vrouweninhetzwart.nl

Zaterdag 7 december

11:00-17:00: Activistentraining.
Mensen die geïnteresseerd zijn in
opzetten van eigen training worden
bijgeschoold a.d.h.v. Lucas Bolwerk.
Acu, Voorstraat 71, Utrecht. Info:
Training@groenfront.nl. zie elders in
dit blad.

Zaterdag 7 december

13:00-14:00: Wake voor
vermisten wereldwijd, met name
in Turkije en Koerdistan. Plein
voor de Catharinakerk,
Eindhoven. (Elke 1e zaterdag v/d
maand) Org: Solidariteitsgroep
Koerden/Werkgroep Waken voor
Vermisten. Info: 040-2517607, e-
mail: cibo@iae.nl.

Zondag 8 december

's Middags: Bijeenkomst van/voor
organisaties die zijn aangesloten bij
het Platform Tegen de 'Nieuwe
Oorlog'. Oa. de huidige stand van
zaken mbt. (acties tegen) de
dreigende oorlog tegen Irak, en
vaststellen nieuwe manifest-tekst.
Utrecht. Info: 030-2316666 (Jan
Schaake).
e-mail: j.schaake@kerkenvrede.nl.
Http://www.wereldcrisis.nl

Dinsdag 10 december

20.00-22.00: Debat Vrouwen en islam
- Haar positie ontsluit. Lutherse
Kerk, Hamburgerstraat 9, Utrecht
E3.50; CJP/U-pas E2. Org: Tumult en
FORUM, instituut voor multiculturele
ontwikkeling.
Info: 030-2332430.
e-mail: tumult@ision.nl Web:
http://www.TUMULTdebat.nl

Dinsdag 10 december

12:00-14:30: Landelijke
demonstratie voor behoud ID- en
WV-banen. Muziek en sprekers op
het Malieveld, Den Haag.
Daarvandaan demonstratieve
optocht rond Binnenhof + aanbieden
petitie. Org: ABVA-KABO en andere
bonden. Info: Ronald Paping, 079-

herdacht in vrijplaats Koppen-
hinksteeg.

Zaterdag 11 - zondag 12 januari

Tweede Anarchisme Wiekent. Het
Groene Dak, Utrecht. Slaapplaatsen
beschikbaar. Opgeven door 11 euro
over te maken op giro 9023650 van
Zin!, Utrecht. Info: 030-2767998 of
menno@antenna.nl

Zondag 12 januari

14:00: Info-avond rond AZC Utrecht
met KURF, Stil, AFA, ACU, Voorstraat
71, Utrecht. Org: Ithaka.
Info: Ithaka@anarchisme.nl of 06-
18200684.

Zaterdag 18 januari

Discussie over activisme en
parlementarisme in ons eigen
Eurodusnie, Leiden. Inhoudelijk is de
bedoeling van de avond een discussie
op gang te brengen tussen een aantal
(linkse) landelijk politici en de
buitenparlementaire beweging. Door
aan het programma een concert en
feestje te koppelen willen we ook
geld inzamelen voor Eurodusnie.
Wanneer mensen het leuk lijkt op
enigerlei wijze een bijdrage te
leveren aan deze avond kunnen zij
een mailtje sturen aan:
marco@squat.net of
davidoff@squat.net

Donderdag 23 - zondag 26 januari

World Social Forum - internationaal
treffen van de Anders Globali-
seringsbeweging. Info voor
Nederland: De Wereld is niet te koop
- Platform voor een andere
globalisering. Info: 020-6897555.
e-mail: niettekoop@hotmail.com.
Http://www.anderewereld.nl Http://
www.fse-esf.org.

Vrijdag 24 januari

Vanaf 20:00 Politiek Cafe ALARM! in
Utrecht: ontmoetingsplek voor links-
buitenparlementair Utrecht. Div.
actuele thema's. In het ACU,
Voorstraat 71, Utrecht. Gratis. Info:
030-2314590. Http://www.acu.nl.

Attila the Stockbroker. diverse zalen
in Nederland. 4 Euro Org: PravdaDa.
Info: 020-6441908
buro@pravdaDa.org http://
www.pravdaDa.org

Don. 12 - zon. 15 december

EU summit. Kopenhagen, (Den.)
Info: Ww.consultaeuropa.org.

Vrijdag 13 december

18:30: Blauwe Aanslag is jarig, 22
jaar: feestmaaltijd, bands. Blauwe
Aanslag, Buitenom, Den Haag. Info:
070-3884636.

Zaterdag 14 december

20:00: Avond in het kader van de
herdenking van de ineenstorting van
de Argentijnse economie: 'Don't cry
for Argentina, shout!'. Over de
situatie in Argentinië, terreur van de
economie en wat dit te maken heeft
met Albert Heijn: een mix van info,
vermaak, cultuur en films. Zaal
Honderd, De Wittenstraat 100,
A'dam. Tevens info over inter-
nationale actiedagen (20//21 dec).
Info: 020-6279661
http://www.globalinfo.nl/article/
articleview/121/1/2/

HTTP://WWW.SOCIAMEDIA.NL/AGENDA/